ÁRA: 24 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. DECEMBER 16. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM

TALÁLT TÁRGYAK

– Na és milyen színű volt az a zsilipkapu?!

SZMODIS IMRE RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Héger László
Mátyás István
Miklósi Ottó
Ősz Ferenc
Petőfi Sándor
Sinkó Péter
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal

MAGYAR MURPHY

ELY ÁLTALÁNOS TÖRVÉNYE
Az értelem csodákra képes, a hiánya mindenre.

•

COOPER A HAZAI BIZNISZBOJRÓL
Csípőből kaszál...

•

REYNOLD EGY SZÍNÉSZI PÁLYAFUTÁS MARGÓJÁRA
Közönséged drámai hőst lát benned, te azonban tudod, csak spasmus ül az arcodon.

•

DISIMONI A POSZTAKÁRMIRŐL
Még rágondolni is borzasztó, mi lenne, ha a szocializmus tökéletesre sikeredett volna.

•

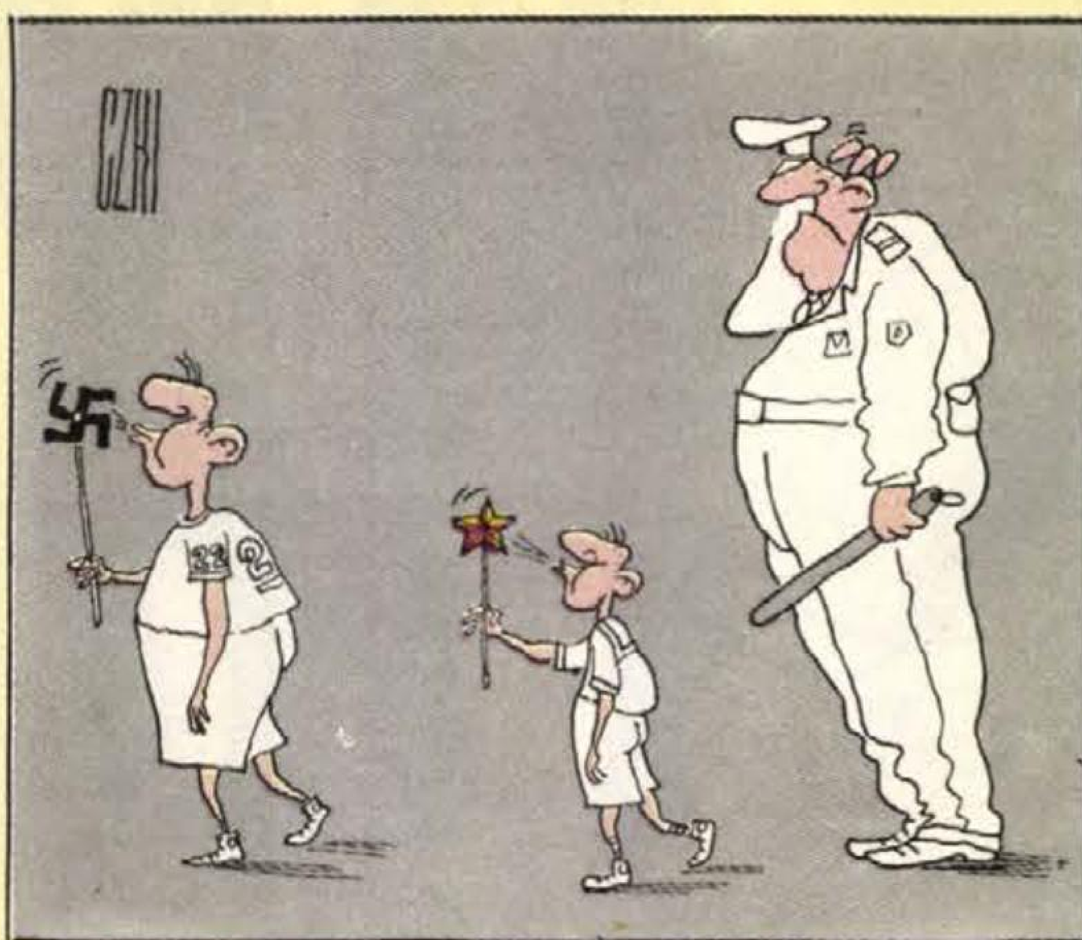
HOFFER A RÖVIDTÁVFUTÓ MAGÁNYOSSÁGÁRÓL
Életed legnagyobb csalódását okozhatja, ha kiderül, osztatlan sikert csak önmagadnál arattál.

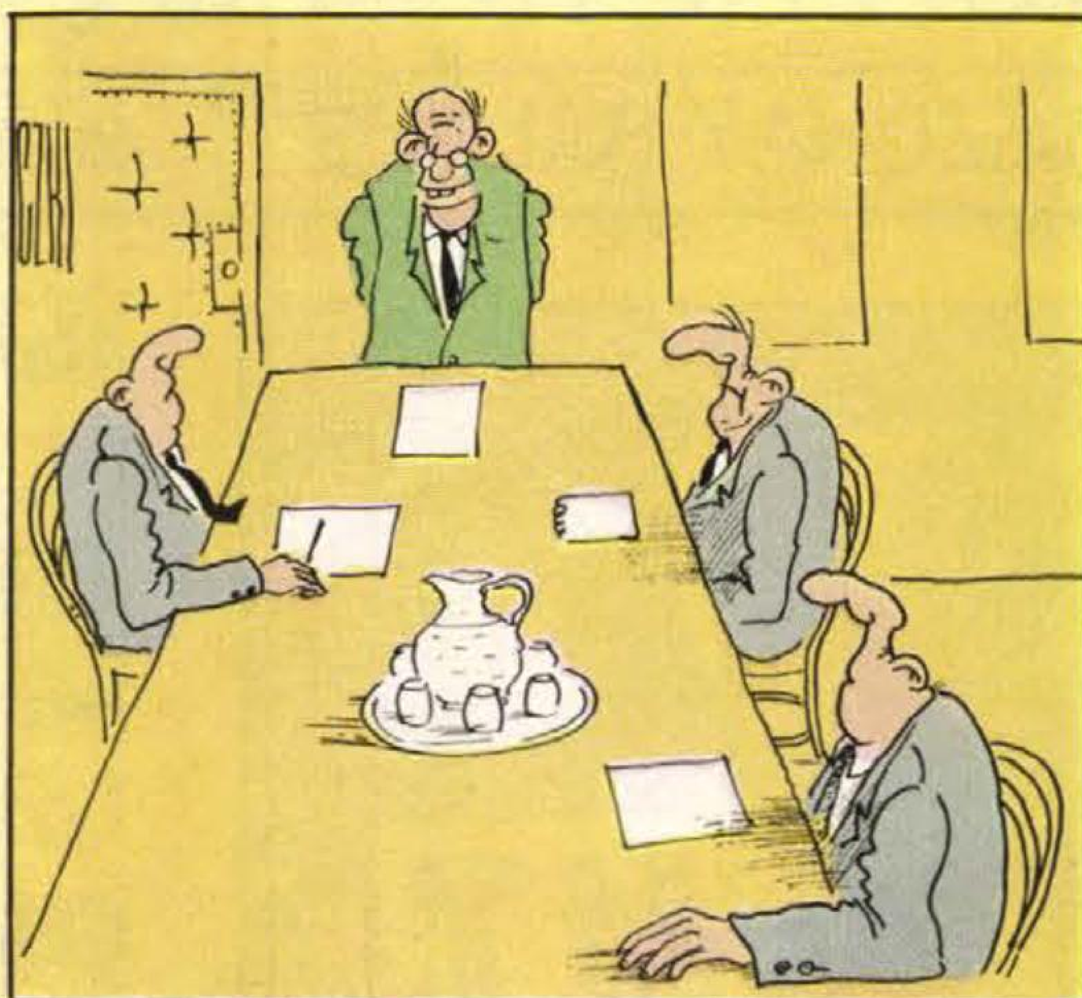
•

OLIVER ALTÖRVÉNYE
Szögletes elvek nehezen gördülnek.

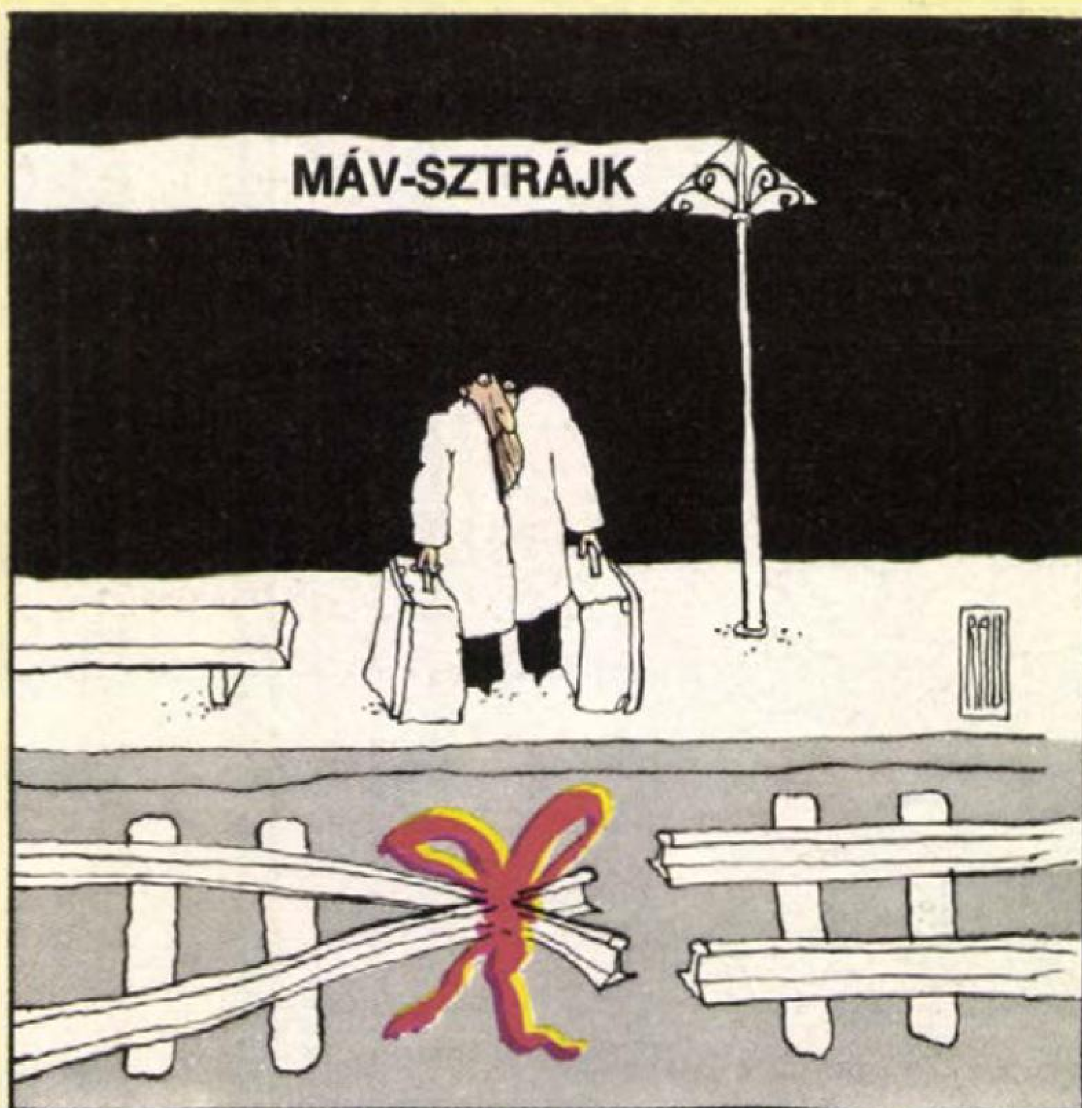
BECSEI MIKLÓS

TÖRVÉNYRE VÁRVA

– Szerintem, ha azt a rengeteg pénzt, amit a párt propagandájára költünk, kiszórnánk a tömeg közé, nagyobb eredményt érnénk el.

MIKLÓSI OTTÓ:

TÜNTETÉS

A Köröndnél bandukoltam, amikor mellém lépett Csodapofa Csaba és megkérdezte:

– Hát te mit keresel erre?

– Nem látod? Sétálok.

– Milyen ügyben?

– Mozgás, levegő, egészség, miegymás. Te szintén?

– Nem, én felvonulok, mert tüntetek.

– És te milyen ügyben?

– Még nem tudom, mert elöl van a transzparens és még nem olvastam el. Biztos megint tiltakozom valami ellen, tüntetek, szolidaritást vállalok és demonstrálok.

– Miért?

– Majd ha elolvastam a táblát, akkor megmondom. Talán követeljük, hogy valaki, valamiről mondjon le. Tegnap a korcsolyacsatolók alacsony fizetése miatt tüntettünk.

– Alacsony a fizetésük?

– Azt mondják. Pont az ő fizetésük ne lenne alacsony? Ráadásul védőitalt sem kapnak.

– Milyen védőital járna nekik?

– Ha a szabadban csatolnak, forró citromos tea, ha pedig az öltözőben, akkor hideg ásványvíz. Azt akarják, hogy ezek is sztrájkoljanak?

– Most télen?

– Nem, hanem majd nyáron. Egyébként a korcsolyacsatolóknak télen és nyáron is kell enni, hacsak nem éhségsztrájkolnak. Most látom a transzparensről, hogy ma a kutyatrimmelők 50%-os béremeléséért tüntetünk.

– Nekik is alacsony a bérük?

– Valószínű. Szerintem a jövedelemadójuk is magas, és a kutyahűség után nem fizették ki nekik a hűségjutalmat. De ha kifizették, biztos az is adóköteles.

– Holnap mi ellen fogsz tüntetni?

– Még nem tudom, de tegnap a híradó bemondta, hogy növelik a sorsjegyek és a tökgyaluk árát. Ezen kívül tiltakozhatunk a korlátozott emberi, állati és túlvilági jogok miatt is.

– És milyen eredmény várható?

– Ötven százalékos. Mert ígérni megígérik, de csinálni nem csinálnak semmit. Talán azt akarják, hogy sztrájkoljunk.

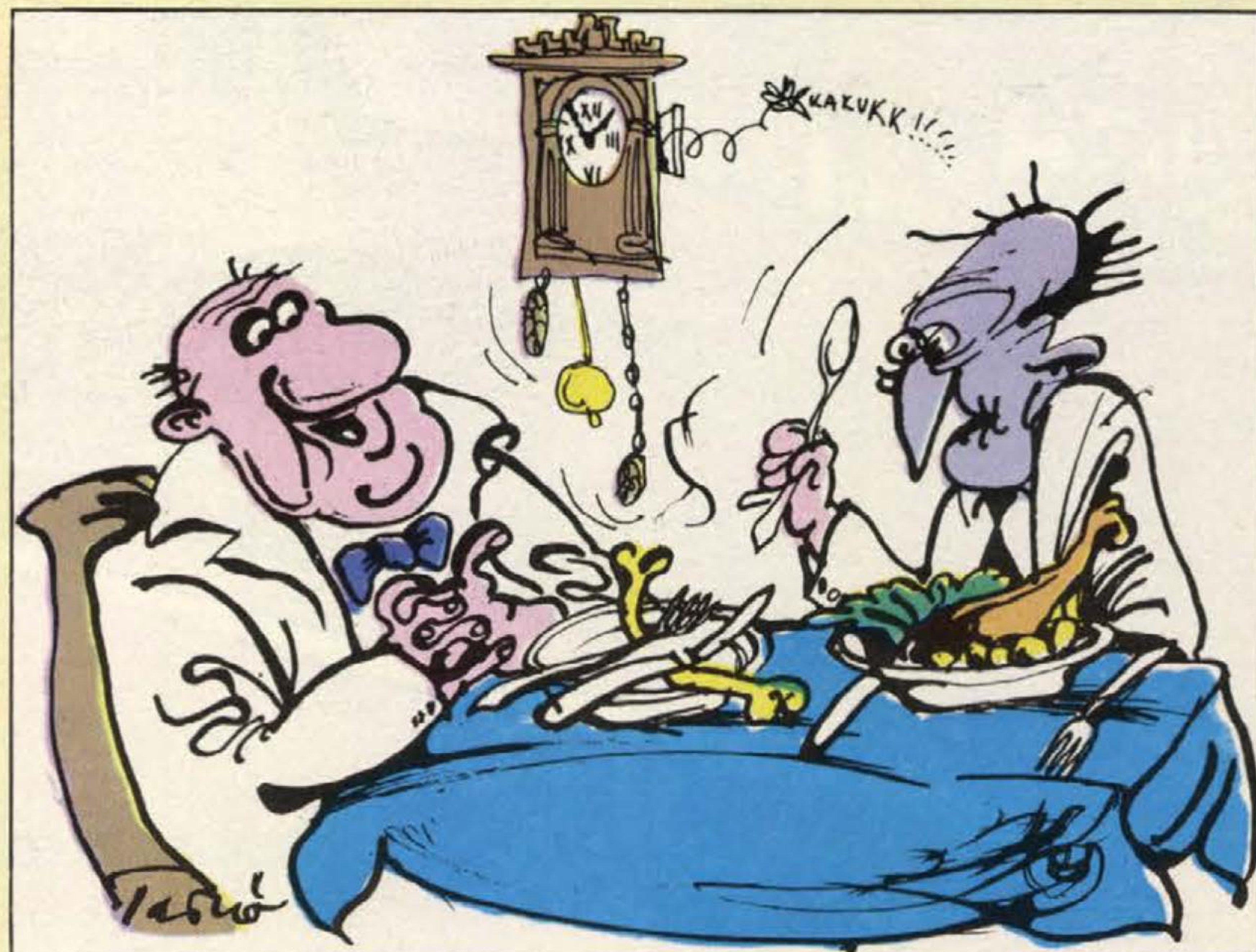
– És te sztrájkolni fogsz?

– Ha bolond lennék. Én nyugdíjas vagyok. Én felveszem...

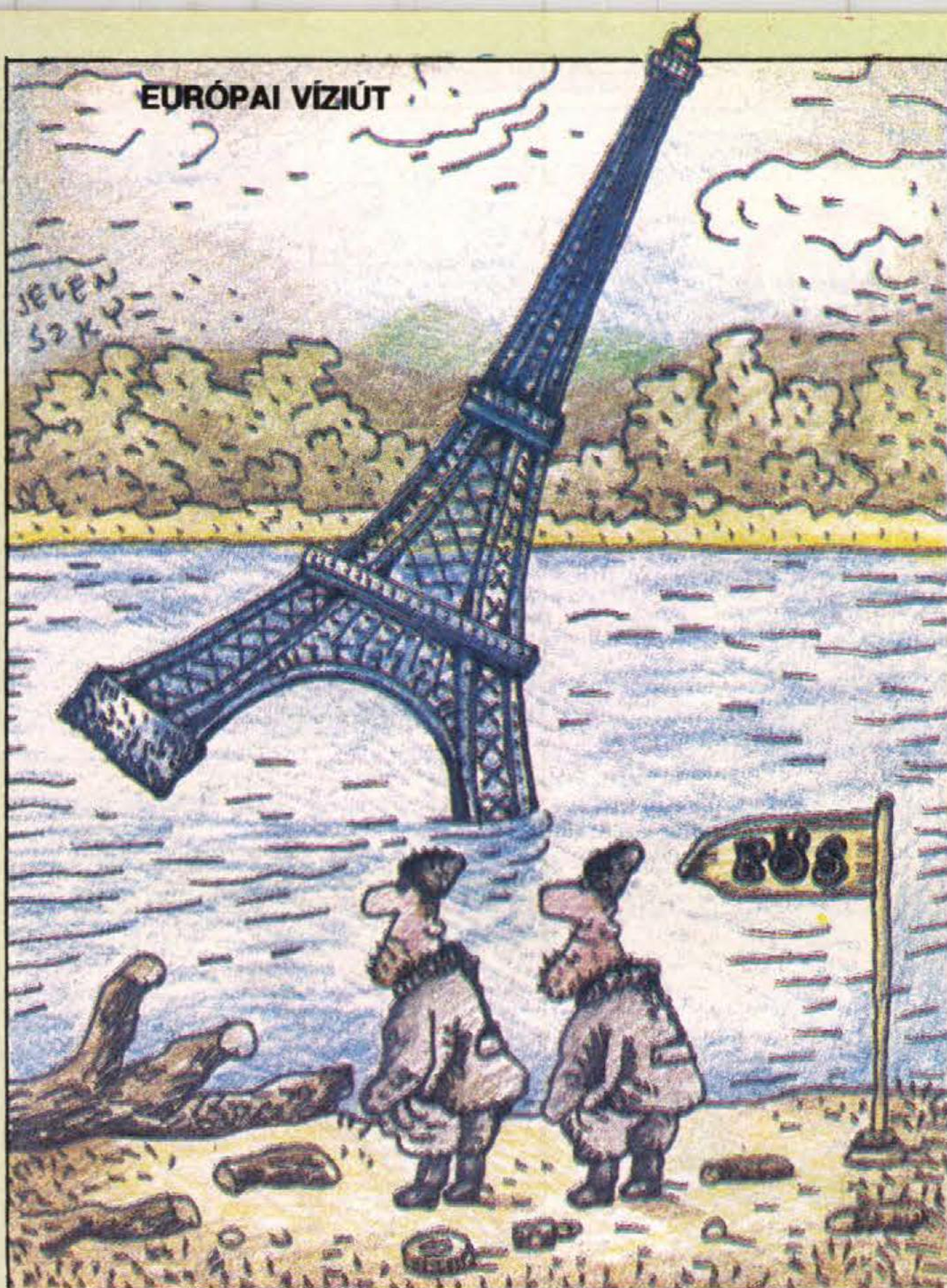
– A munkát?

– Egy frászt! A nyugdíjamat – mondta Csodapofa Csaba és úgy otthagyott az utcán, mint Bőst a zsilipkapu.

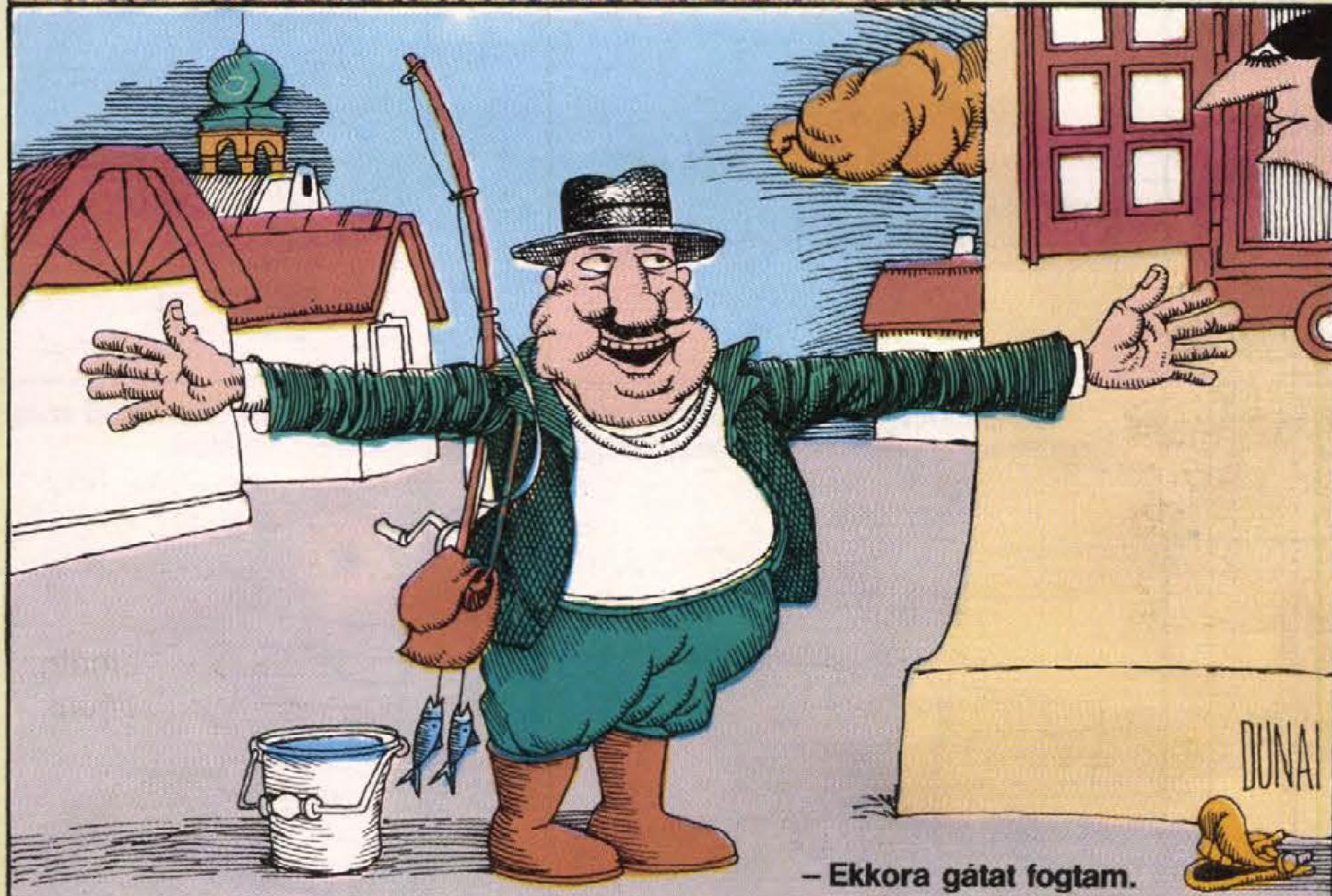

– Na jó. Egy órára átveszem tőled az éhségsztrájkot.

SZLOVÁK PAMPERS

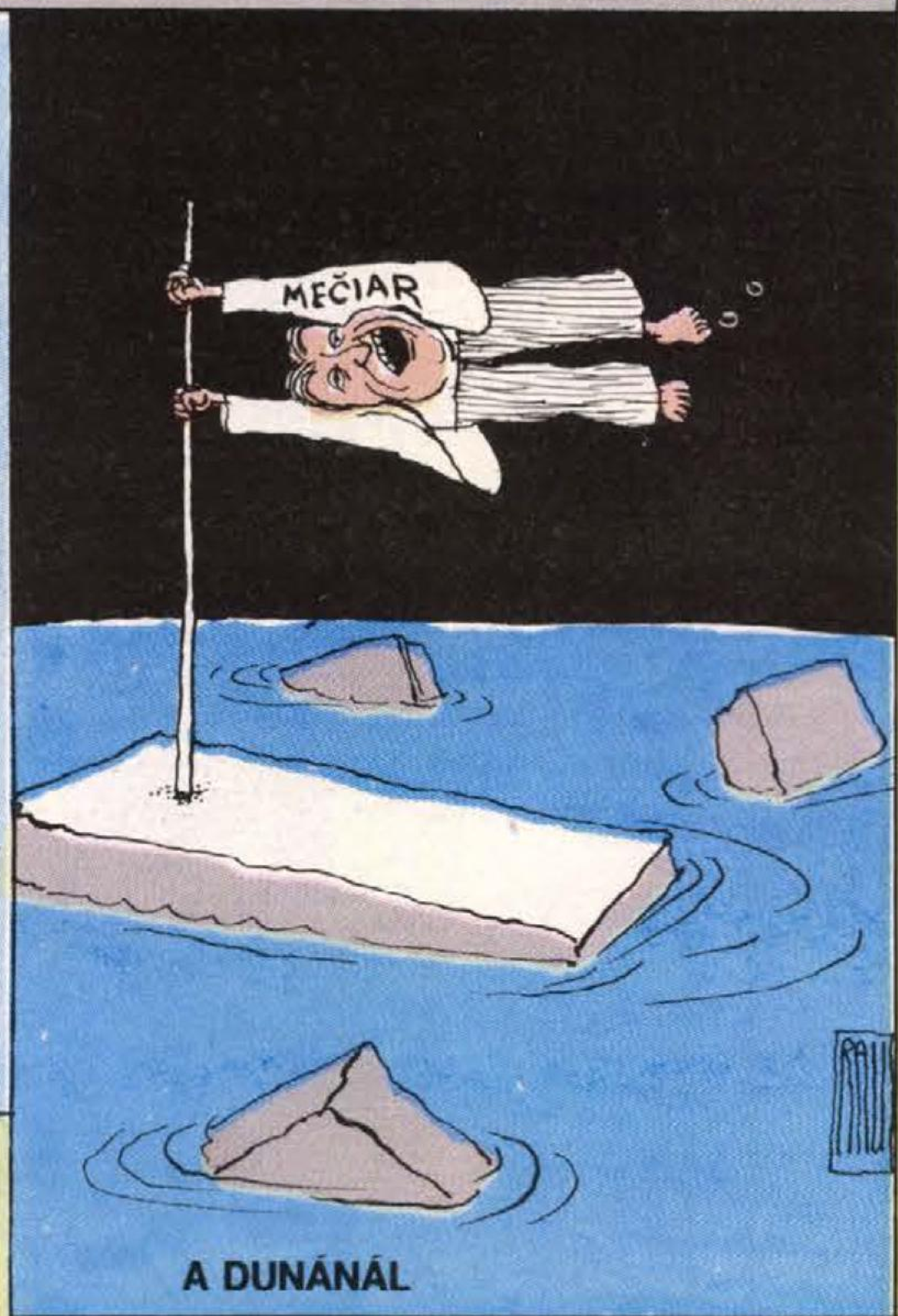
Nincs szárazabb és boldogabb meder, mint a Duna-meder

– Ekkora gátat fogtam.

– Igazad van, János! Kevesebb ima is elég lett volna a Szigetközért.

A DUNÁNÁL

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Amint azt címlapunkon is láthatják, *valamit visz a víz*. Megcsúfolva a fizika törvényeit, mostanában soktonnás zsilipkapukat is. Mert habár fölül a Binder és alul a víznek árja, azért a víz az úr. (Kéretik az *árja* szót nem félremagyarázni!)

Csoda, hogy Binder úr a Duna áradásáért nem a magyar kormányt hibáztatta. Mert minden áremelkedésért a magyar kormányt szokás hibáztatni. Sőt, Szlovákiában mindenért a magyarokat. Binder úr például néhány hete világgá kürtölte, hogy egy magyar hajó megrongálta a bősi duzzasztó ellenőrző berendezését. Aztán kiderült: a hír igaz, csak nem magyar, hanem bolgár hajó, és nem az ellenőrző berendezést rongálta meg a hajó, hanem épp fordítva: a hajót az ellenőrző berendezés. Ám Binder úrnak a szeme se rebbent: a hajó a Dunán Magyarország felé (vagy felől?) tartott, ergo a magyarok a hibásak...

Valamit visz a víz... Sok mocskot, hordalékot.

A tévében is *valamit visz a víz*. És itt nem arra gondolok, hogy Karády Katalin születésének nyolcvanadik évfordulója alkalmából filmjeiből nagy örömömre sorozat indult, s ebben bizonyára láthatjuk majd a nagysikerű *„Valamit visz a víz"* című Zilahy alkotást is. Csakhogy a tévéműsor olyan, mint a Duna vize: csak nagyon erős szűrés után fogyasztható. Túl sok benne a hordalék...

Valamikor szájról szájra szállt a vicc, hogyan vásárol filmet a magyar tévé illetékese. Kiutazik Nyugatra, beül egy vetítőbe, megnéz egy jó filmet, aztán megkérdezi:

– Ez mibe kerül?

– Tízezer dollár!

– Mutassanak valami olcsóbbat!

Megnézi a közepes filmet.

– Ez hogy?

– Ötezer dollár!

Sorra nézi az egyre gyengébb és egyre olcsóbb filmeket, végül az utolsónál (mely valóban utolsó...) megkérdezi:

– És ezt mennyiért adják?

– Elviheti ingyen, csak a dobozért kérünk húsz dollárt.

– Akkor ezt kérem, de *doboz nélkül*.

Túl sok mostanság az ilyen „doboz nélküli" film. Özönvízszerűen árasztja el a műsort. Mintha minden, idáig az amerikai raktárakban fél évszázad alatt felgyülemlett, poros film- és videoszalag ide ömlene...

A legtöbb kultúrállamban törvény határozza meg, hogy a tévétársaságok milyen arányban kötelesek hazai alkotásokat műsorra tűzni. Gyanítom, valaki az amerikai szabályzatot csenpészhette be a magyar tévébe, ezért kapja most a jámbor hazai néző nyakló nélkül az amerikai (többnyire idézőjelben értendő) kultúrát. Nagyobb arányban, mint az ötvenes évek elején a szovjetet... (Igaz, akkor csak a moziban, tévé még nem lévén.)

No persze a nagy dömpingben akad igazi műalkotás is. Mint ahogy a Dunában is akad víz. Olykor-olykor...

Valamit visz a víz... Zsilipkaput, betontömböt, filmesdobozt...

HATÁRESET

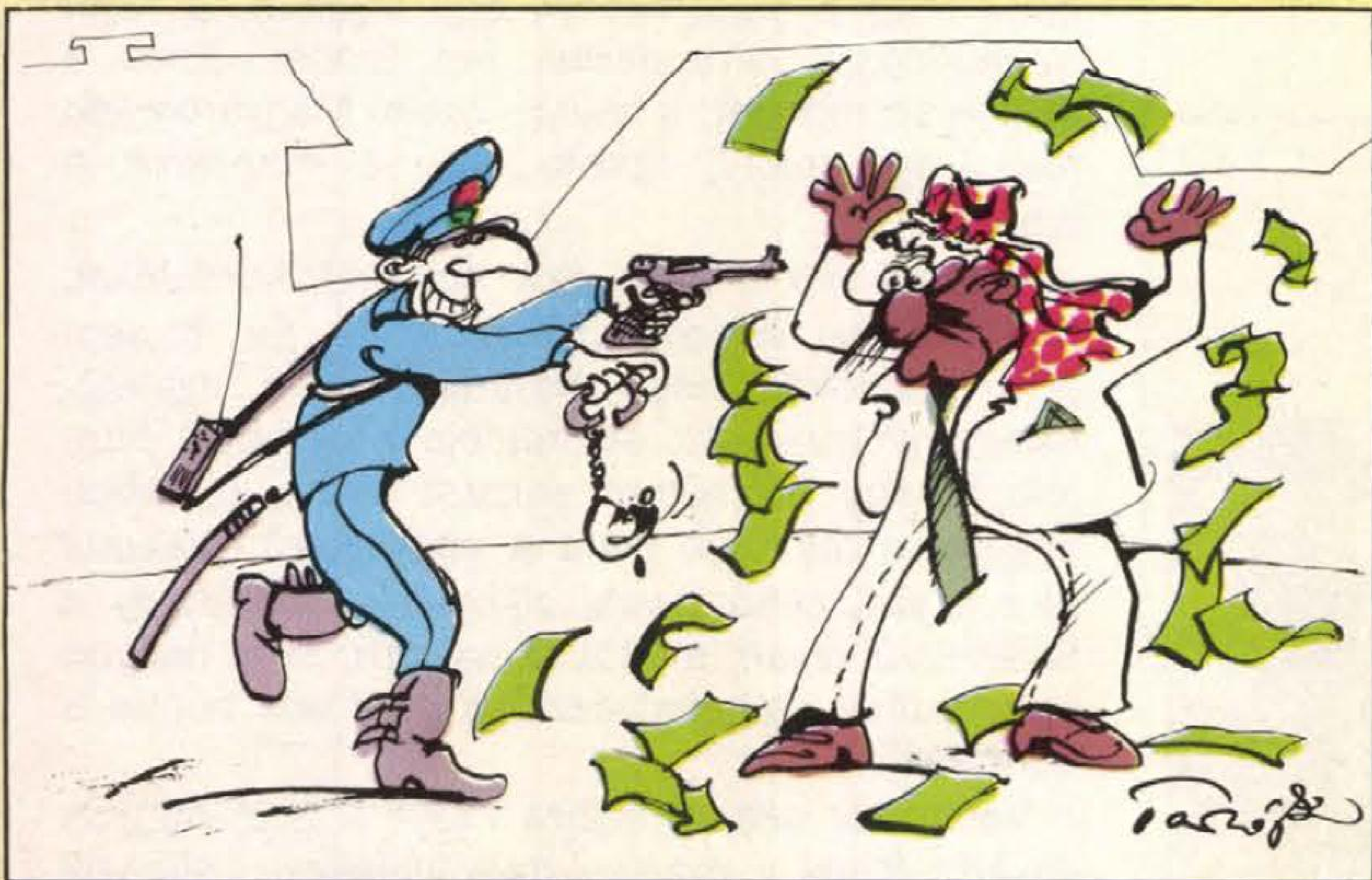
– Utoljára kérdem, melyik hitvány bozgor merészelte azt állítani, hogy a fővámparancsnok úr közönséges haramia?

MEGLEPŐ ESET

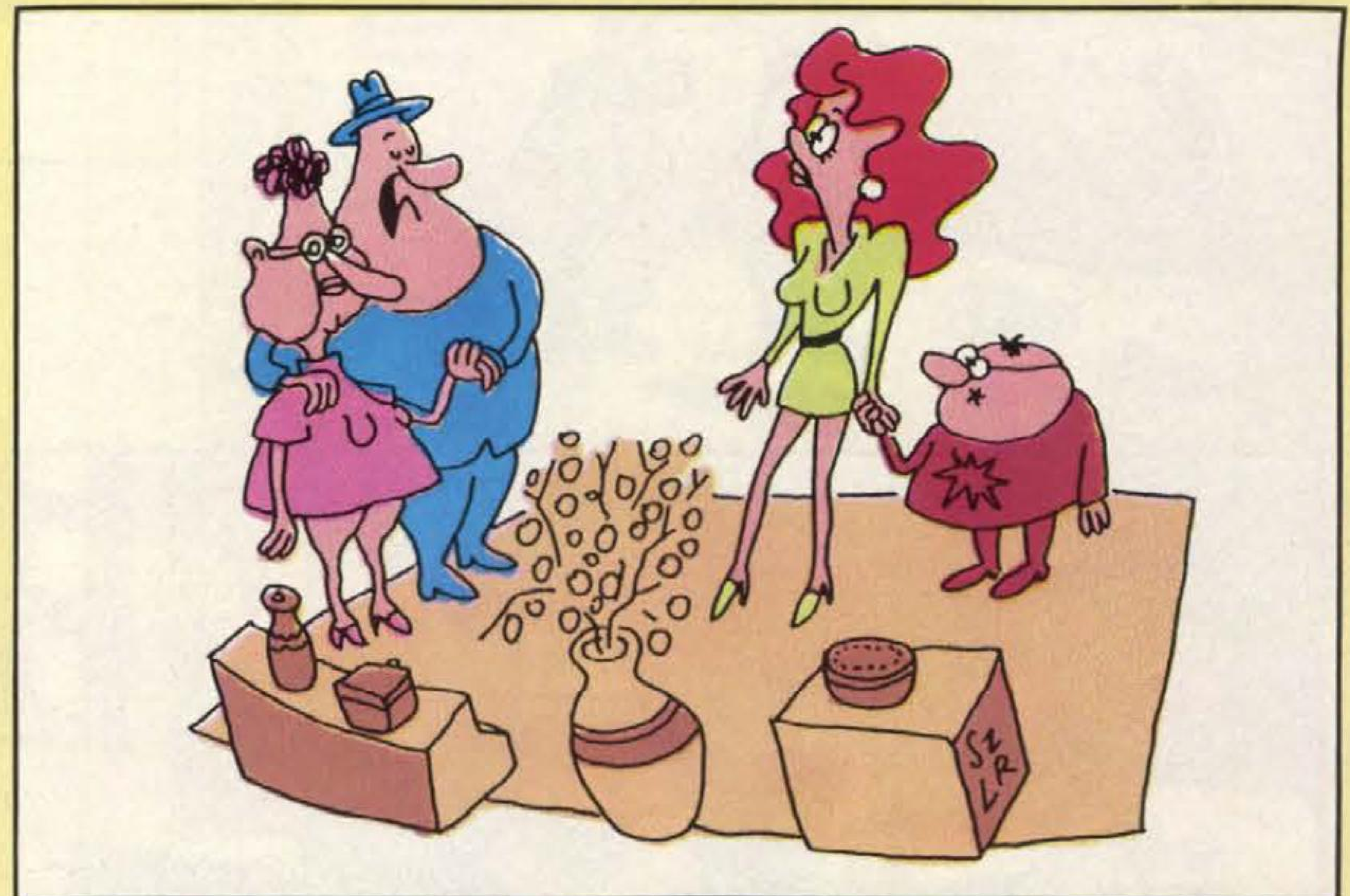

– Határőr úr, inkább fizetek 20 ezer lejt, csak ne engedjen be Romániába!

3 MILLIÓ FORINTOT FOGLALT LE VALUTÁZÓKTÓL A RENDŐRSÉG

– Ez ügyben egy darab arab a rab.

– Lehet, hogy ennyi eltöltött év után nehéz az elválás, de értsd meg: Erzsikével a politikai nézeteink csodálatosan egymásra találtak.

HÁZI SZAKTANÁCSADÓ

(Hogyan oktassunk labdarúgást nejünknek?)

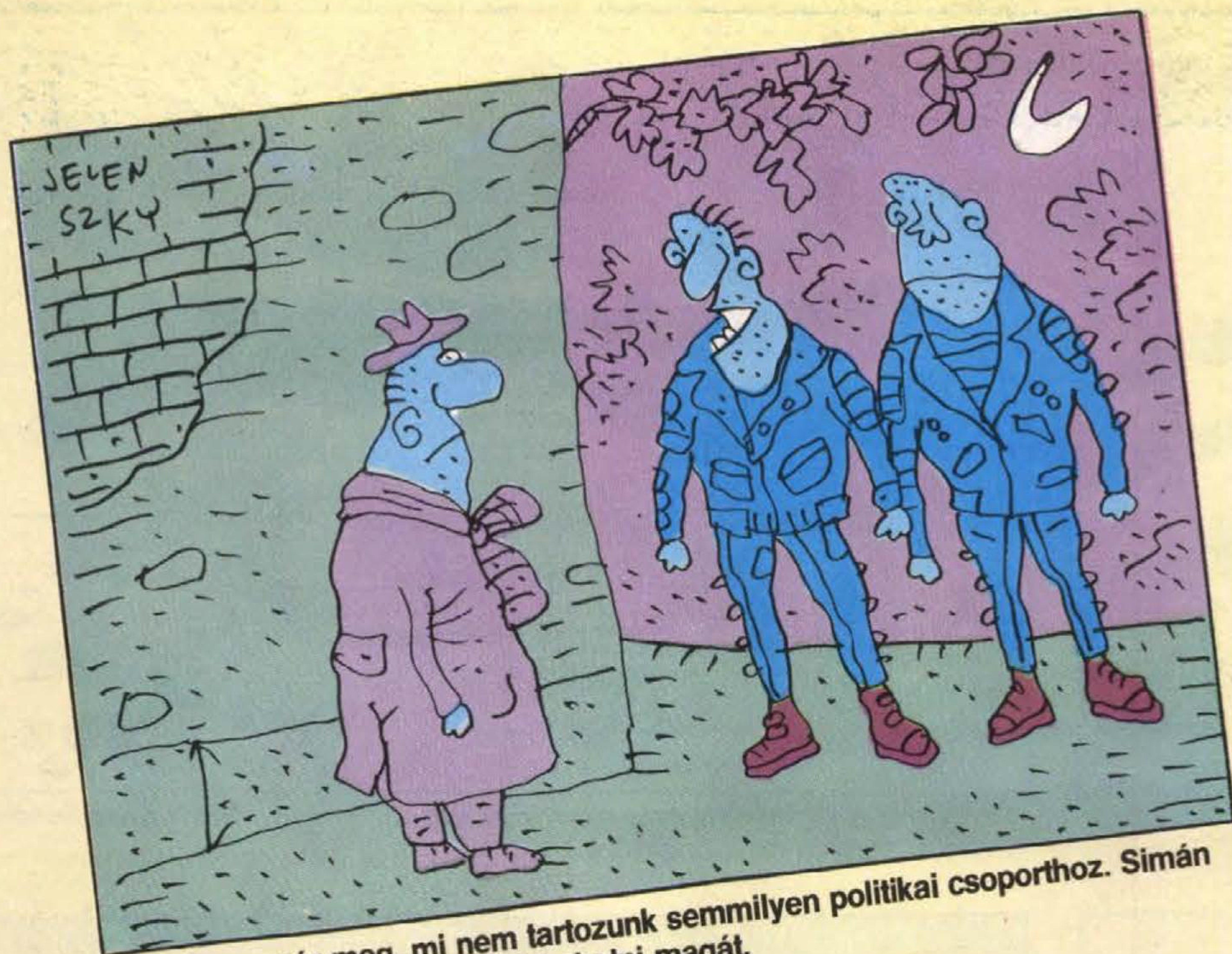
...Na gyere szépen, anyukám, ezt az urat arrébbtoljuk, és ide leülünk. Sajnálom, szívem, de a lelátón nincs oldalpáholy... Látcsövet?! Ez nem lóverseny! Nincs szfinx, nincs piramis!!... Jaj, dehogy kiabálok veled, csupán megpróbálom túlüvölteni a többieket... Nézd, kicsim, jönnek kifelé a csapatok! Nem, az a három fekete ruhás nem egy harmadik csapat, ők a bírók. Dehogy snóbliznak! Térfelet választanak... Hogy miért van sípja? Mert egy zongorával nem tudna szaladgálni... A két szélén? Azok a kapuk. Nem jegyszedők, kapusok! Kinek integetsz, te csélcsap? Nem neked lengeti azt a zászlót, hidd el... Pfúj, les volt! Hogy mi a les? Hosszú... Nem nézlek le, csupán régen ismerlek... Egy frászt rubeolás! Ami a bíró kezében van az nem betegkártya, hanem piros lap!... Hidd el, hogy nem oszt földet, csak kiméri a kilenc métert. Miért, miért? Csak! Most fut neki, lő... Góóól!!!... Hogy mitől gól? Attól, hogy a hálóban a labda... Itt nincs második adogatás!!... Ne bőgj! Középkezdés. Nem most kezdik, folytatják. Miért hívják kezdésnek a folytatást? Nem sziszegek, csak türtőztetem magam!... Mit kérdeztél? Az a kis gömbölyű, ami ott pattog? Úristen! Hát az a labda!!! ...Most hová mész? Még nincs vége! Naná, hogy maradok! Anyád jön hozzánk ebédre? Persze, hogy sietek haza... Még három félidő, két hosszabbítás, meg a Bogyó II. szülinapja... Csókolom a mamát!

WÉBER TAMÁS

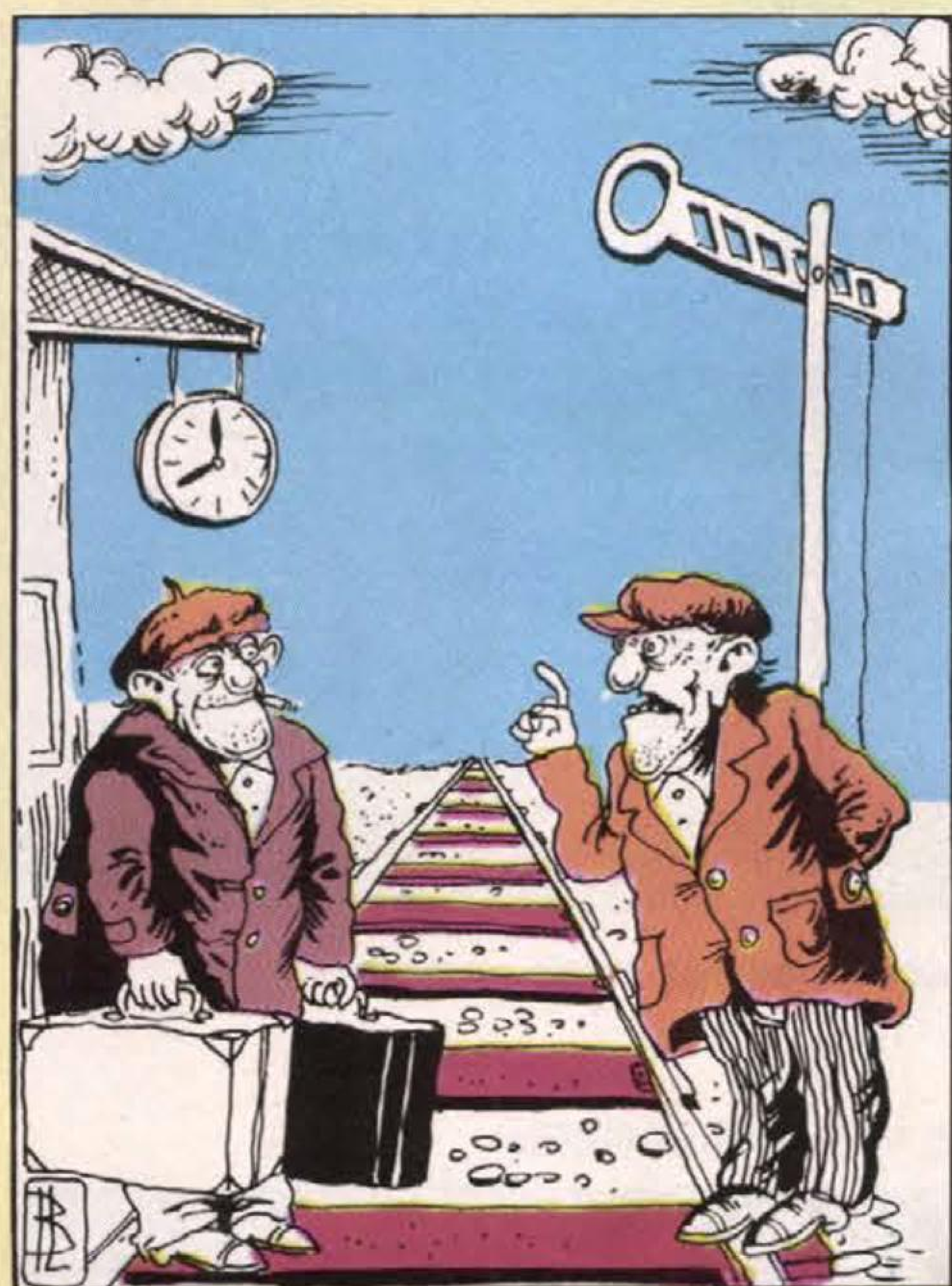
– Nem tudom miért pont az a bajuk, hogy nem szereted az idegeneket, mikor az ismerőseidet is szívből utálod.

HAZAI HAZAI HAZAI

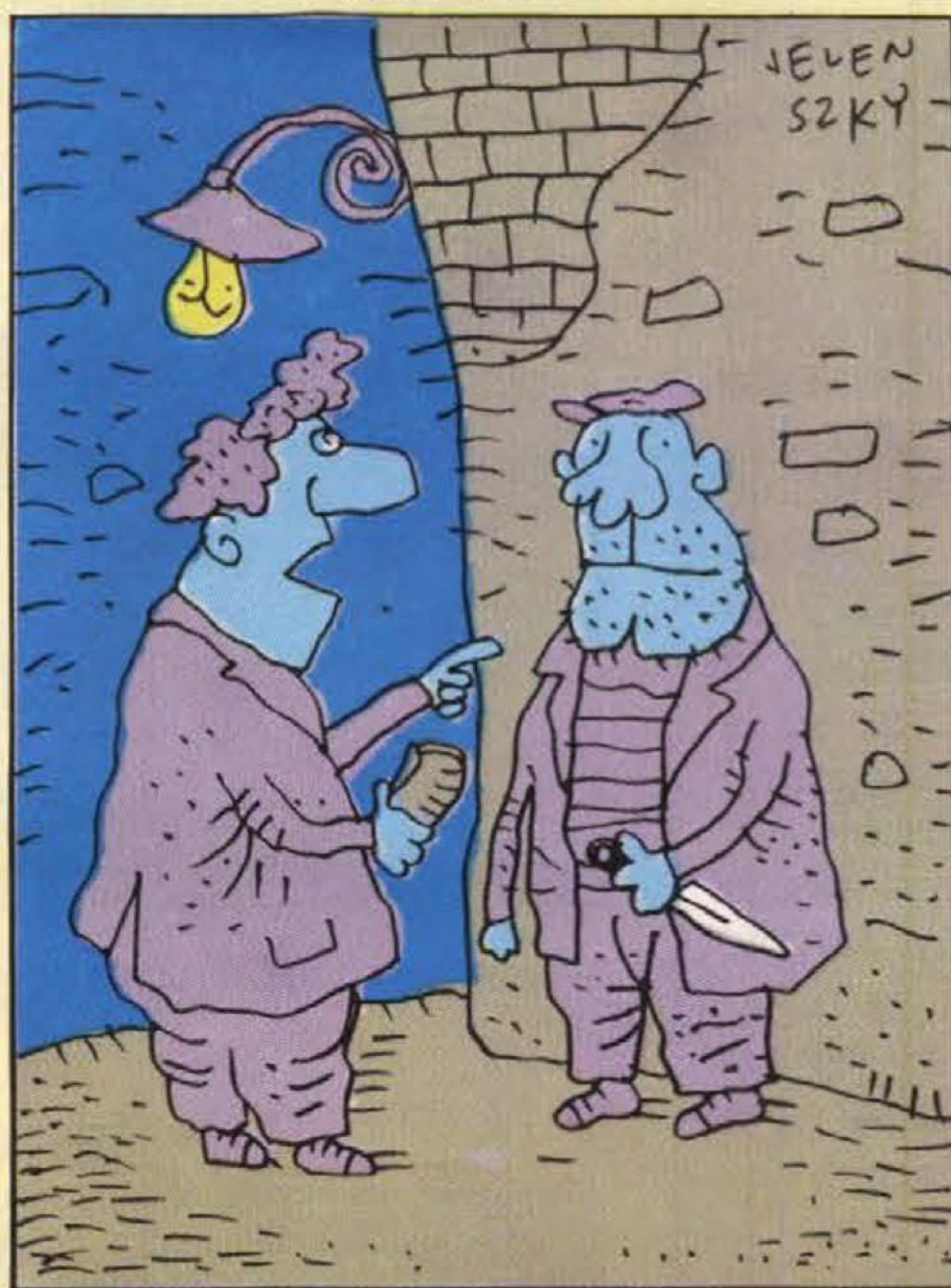

– Értse már meg, mi nem tartozunk semmilyen politikai csoporthoz. Simán ideológiamentesen akarjuk kirabolni magát.

RABLÁS

– Ez most csak a szokásos vonatkésés, vagy már megint sztrájk?

– Ne haragudjon, de olyan ismerős, nem láttam magát a múlt héten benzinilletéket szedni a román határon?

Honi ipar: készül a közép- és hosszú távú koncepció

CSAK NEHOGY ÖSSZETÉVESSZÉK GIZIKÉT A GŐZEKÉVEL...

– Nem értem ezeket a hajléktalanokat, nem kell nekik az átmeneti szállás.

BEZZEG A MÁS GYEREKE!

Milyen a mi gyerekünk?

Már különb légyporontynál, az ebihalnál, de még nem az igazi... Te például úgy látod, hogy az a sugárzóan szőke, gyönyörű kislány mellette a habokból frissen kikelt, káprázatóan szép Afrodité!

Ő ezen hatalmasan meglepődik. Ő úgy látja, hogy ez a kesecsutakhajú, hülye Kör Anetta, akivel értelmes ember az osztályból szóba nem állhat. S elbocsátó szép üzenetként, kegyesen ásítva, Afrodité tökéletes formátumú kis ülepére ver.

A tegnapi gyereknek gyakran volt még bátyja, és még húga is mellé. A mi mai gyerekünknek legfeljebb kistesója akad, ritkán. Pedig imádja a miniklapecokat! Képes bármelyiknek olvadozva és órákig gügyörészni! Bezzeg a más gyereke leginkább a Márta néni lapátfülű gyerekét pátyolgatja, mert jövőre is Márta néni tanítja a matekot, és bezzeg a más gyereke reálpolitikus!

(Árnyalatnyit más a viselkedésük a kistestvérükkel, emiatt ébrednek, babonás holdtöltéken, verítékben úszva és rémült ordítással, mert azt álmodták, hogy valami szörnyű gubanc folytán, valamennyi a s a j á t kistestvére lett!)

A mai gyerek tudja, hogy nehéz az élet, s ételét megbecsüli. Bezzeg a miénk! Otthon a reggeli teát titkon a fikusz cserepébe önti, vajaskenyerét a ház kutyafalkájának elosztja. Majd rágót reggelizik, tenyerébe öntött pezsgőporral. Tízóraira megeszi a padtársa elemózsiáját, mert rém röhejes, ahogy a tagnak dühében lilul a feje, neked viszont azt füllenti, hogy igenis, mert az övét is megkajolták!

A más gyereke bezzeg boldog, ha szerető nagymamáját ebédre fölkeresheti! a mi gyerekünk a nagyinál csak fasírtot hajlandó falni, lekváros palacsintával, tenyérből a tév előtt. Asztalnál, ülve, tányérból, evőeszközzel, csak Undokéknál étkezik, akikkel már három éve ellenségesen nem beszélsz.

Bezzeg a más gyereke boldog, ha a konyhában segíthet az édesanyucikának! A miénk ellentmondást nem tűrően meglóg minden házimunkától, ebbe már beletörődtél, de szétrobbansz, ha látod, milyen ügyesen, sarkosra, egyenletesre nyírja a szomszédék gyepét!

A tegnapi gyerektől eltérően a mai gyerek, valamelyik közfürdőnkben, úszni tanul. Bezzeg a más gyereke megállás nélkül és gyönyörűen rója a hosszakat! A te gyereked viszont ott lóg a kötélen, vizes törülközővel keszeg vállán kint vacog a lépcsőn, talpas csukafejessel ugrik be egy méltatlankodó mámi bal füle mellett a medence számára nem kijelölt részén. Ha fiú, ordítva veti vízbe magát, hogy megmutassa a lökött csajoknak pompás formáját, ha leány, kényes képpel éppen csak hogy megmártózik, rátapadó vizes dresszben a parton feszít, hogy megmutassa a lökött krapekoknak pompás formáját.

A tegnapi gyerekhez hasonlóan ő is megjegyzi, hogy az osztályból három tag a közértben a húgának nézett. De a mai gyerek rögtön utána kölcsönkér tőled háromszáz forintot, bizonytalan határidőre, még homályosabb célokra.

A mai gyerek vicceket mesél! Azok számára, akik meg is akarták érteni, nemrég nyitottak új kórtermet a tébolydában.

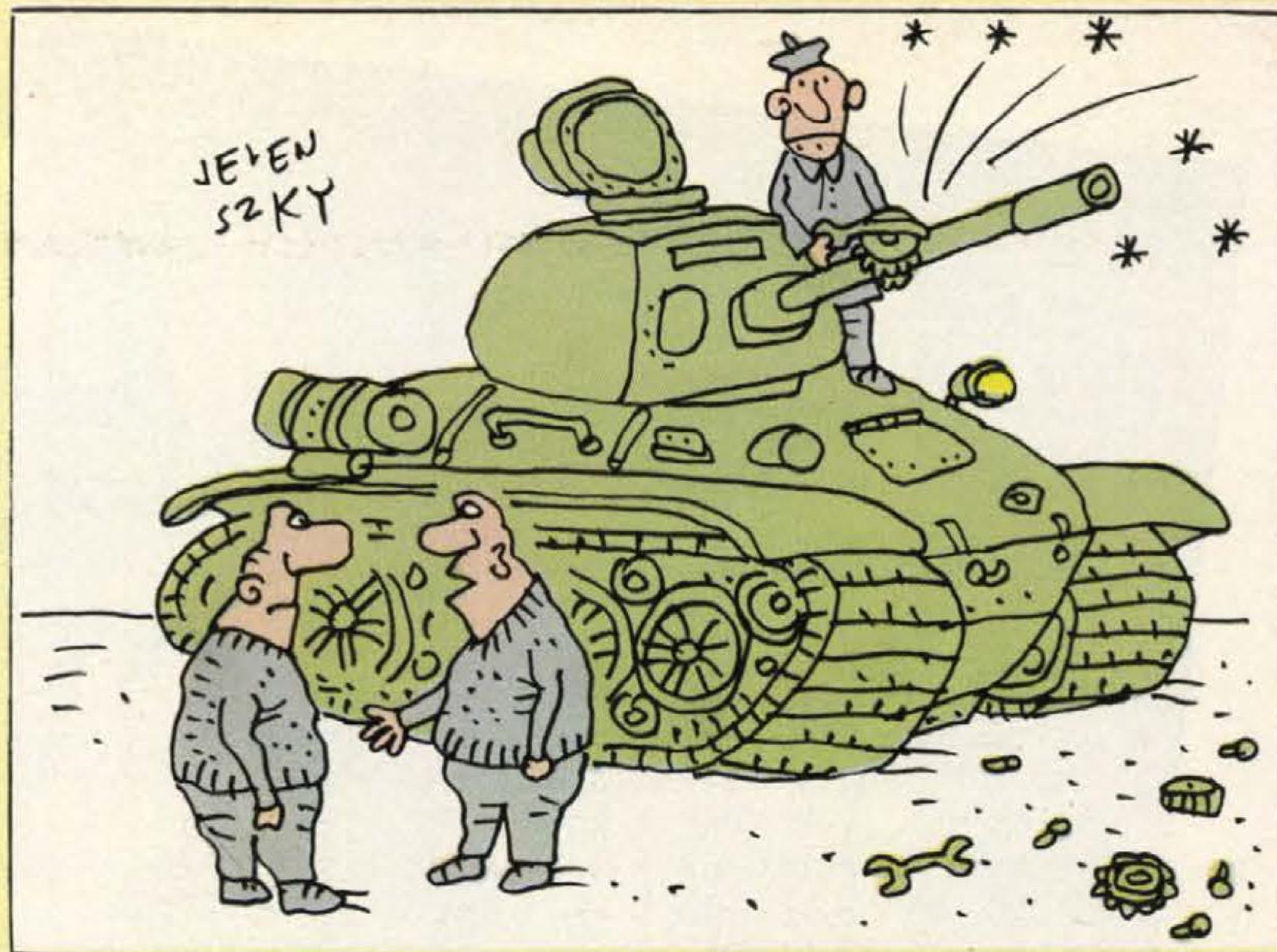
A mai gyerek is rengeteg különórára jár, karénekre, agyagozásra, szolfézsra, nyelvórákra, számítástechnikára, művészi tornára. Bezzeg a más gyereke ott megbecsüli magát! A tiéd viszont évek múlva se tud húsz angol szónál többet, hangosra csavarva a tévé jejejét, ott vonaglik előtte, ha csak teheti.

Így komoly kilátásaink vannak, hogy a lány egy nemzetközi lokálban hastáncosi karriert fut be.

G. SZABÓ JUDIT

LESZERELÉS

– Tavaly a sertéseket és a marhákat kellett levágni, idén a páncélosokat. Kíváncsi vagyok mi lesz jövőre?

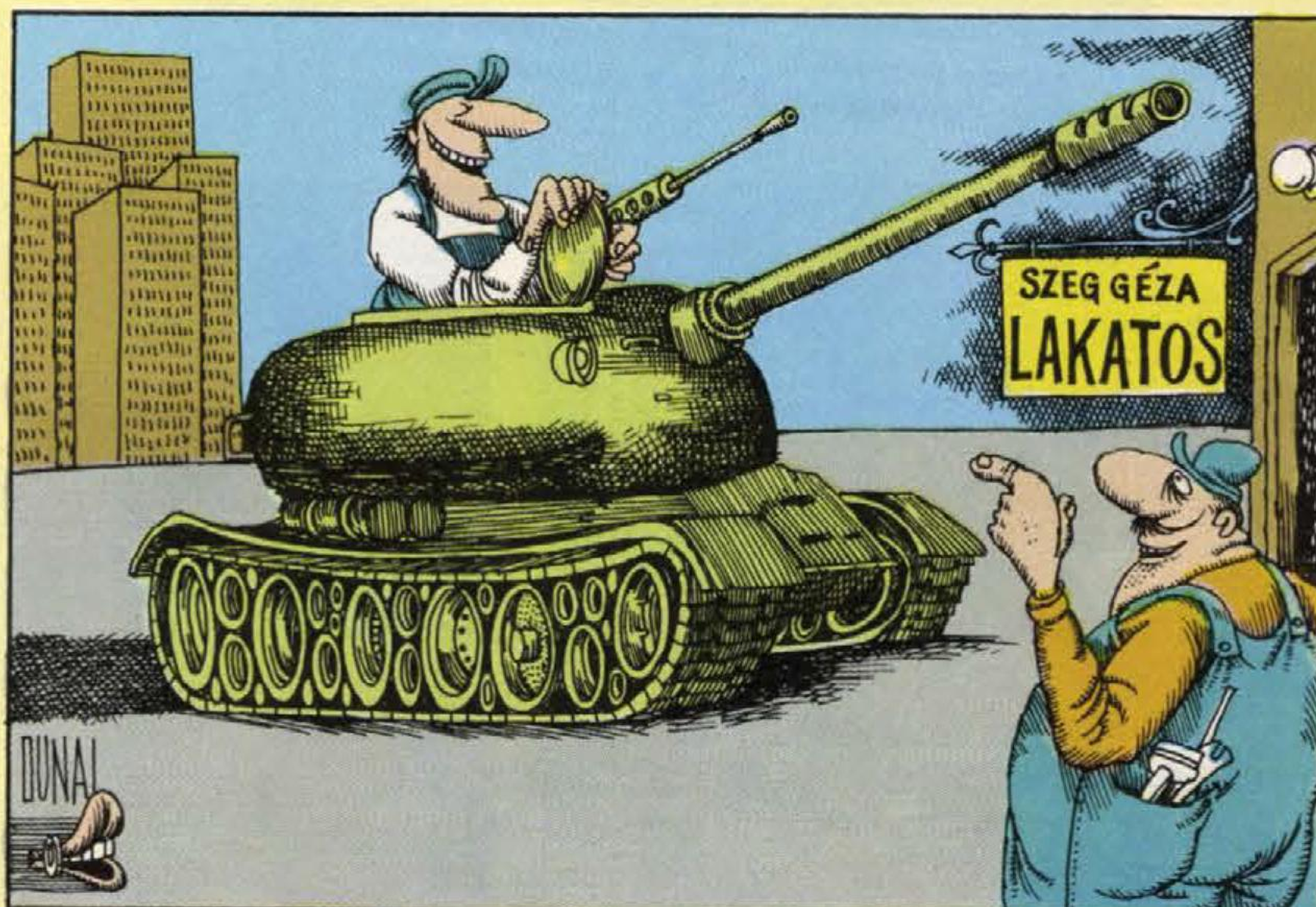
SINKÓ PÉTER:

ELLENSÉGKÉP

Ülök a villamoson, egy kisgyerek ül velem szemben az anyja ölében. Értelmes, kerek szemű legényke. Állandóan bombázza az anyját a kérdéseivel. A körülálló felnőttek mosolyognak rajta, az anyuka bosszankodik. Naná. Igaza lehet a kismamának, hiszen most is, amikor a hídon döcög át a villamos, és a gyerek fülébe suttogja: Nézd Lacika, ott folyik a Duna... A gyerek azonnal vágja rá: Miért? Meg kell vallanom, zavarbaejtő a kérdés, és az anyuka fáradt mosolya mögött is ezt látom. Ez a gyerek otthon is kérdez. Nekem könnyű itt rajta mosolyogni, hogy milyen aranyos, de egész nap válaszolni a meghökkentő kérdésekre, valóban nagy macera lehet. Pedig nem is olyan régen az iskolában az én osztálytársaim borították ki a tanárt, amikor meg akarták tudni, hogy hogyan alakulhatott ki az ókori ábrázolásokban a kentaur. A tanár mutatott egy képet, nézzétek gyerekek, így néz ki a kentaur. Az osztály azonnal vágta rá a kérdést: miért? Nem vette észre szegény, hogy az osztálytársaim ugratják, komolyan belezavarodott a magyarázatba. De nem volt több szerencséje a pánnal és a szirénnel sem.

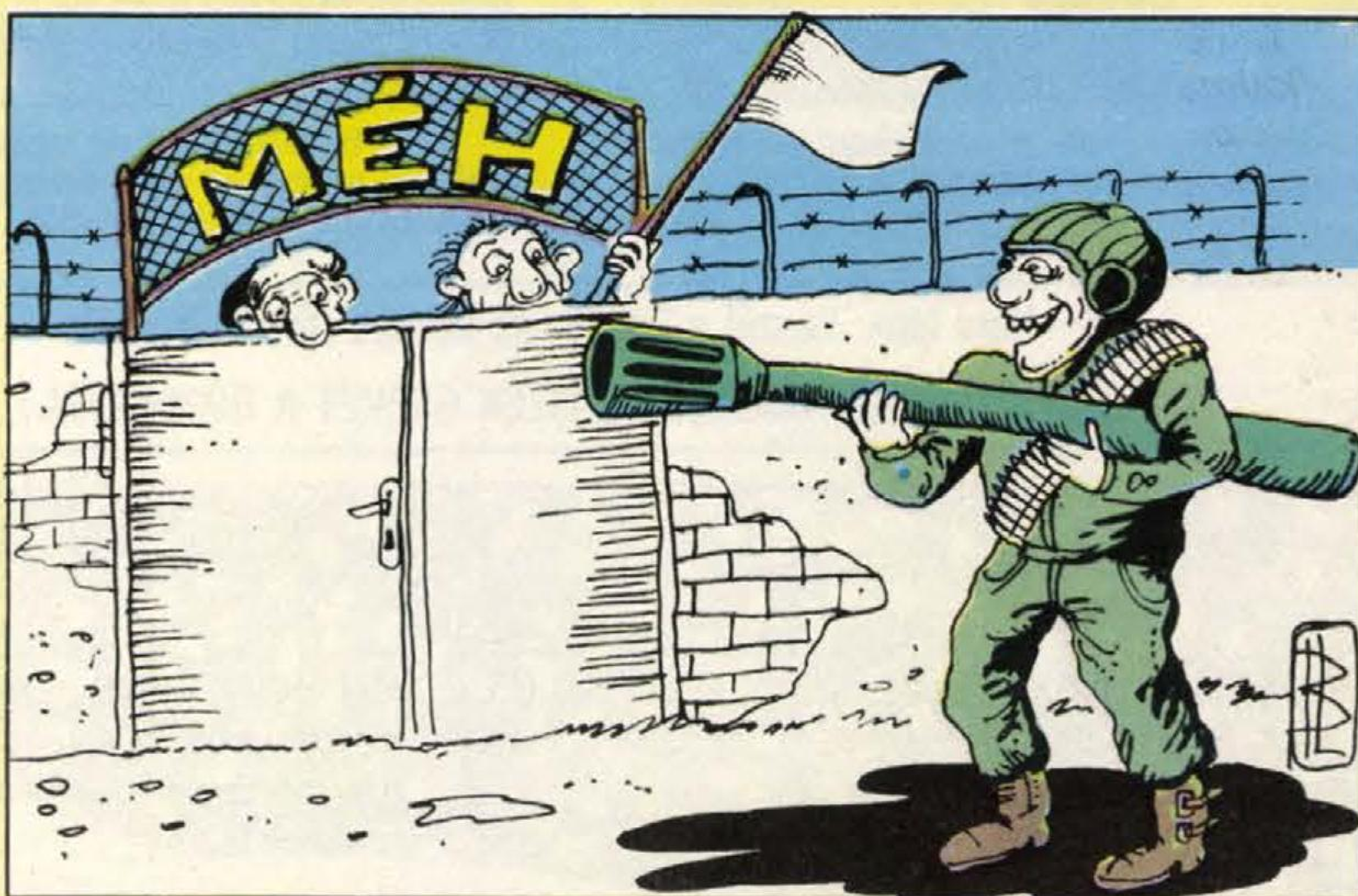
Immár sokadszor olvasom, hogy a magyar honvédségnek nincs ellenségképe. Jön belőlem a gyermeki kérdés, miért? Nem tudjuk, hogy ez nagyon nagy baj? Hiszen ha valamit, ezt igazán megtanulhattuk volna a negyven év alatt az oroszoktól... Hogy tudniillik lehet itt árvíz, lehet éhínség, egy valami nem lehet, hogy a katonáknak ne legyen meg valamije. Ahogy Virág elvtárs mondta az építkezésen a telefonba: Ha nincs homok, elvtársam, akkor csinálunk! Hát hogy lehet egy ilyen rosszul felszerelt hadsereggel hazát védeni, akinek még a legelemibb ellenségképe sincs meg? Mi lesz, ha egyszer jön egy ellenőrzés: na, katonák, mutassátok az ellenségképeteket! És mindenki ott áll megzavarodva. Ezért elhatároztam, hogy már csak hazafiúi kötelességből is, csinálok én ellenségképet. Valahogy úgy fogtam hozzá, ahogy annak idején tanárunk magyarázta a kentaurt. Több állatból kell összegyúrni, hogy kellően félelmetes legyen. Nos ízibe ollót fogtam a kezembe, és az újságokat. Nehéz munka volt, de hamar összeállítottam a mai magyar ellenségképet. Tehát eszerint az ellenség a következőképpen néz ki: Bőrfeje van, tanulmányokat ír az újságba, és szakértelem nélkül pöffeszkedik bitorolt funkciójában. Egyik keze helyett hordja a fütyülőjét, hogy tüntetéseken, megemlékezéseken fütyüljön vele. Mucsai tájszólással beszél, árvalányhajat visel és cserkésznyakkendőt. Hisztérikusan abortuszellenes, és szívesen használja az „egy szép dal" kifejezés helyett a „himnusz" kifejezést, és visszakéri az egyházi ingatlanokat...

Lehet, hogy az én általam felvázolt fantomkép még nem teljes. Mindenesetre szakembereink már sokszorosítják, nyomdáink csak ennek érdekében dolgoznak. Így legalább eljut minden katonához.

– Józsikám! Azt hiszem szögbelövéshez egy kicsit nagy lesz.

VASGYŰJTÉS A HADSEREGBEN

– Ne idegeskedjenek, csak a tank csövét hozom!

SZAKZSARGON

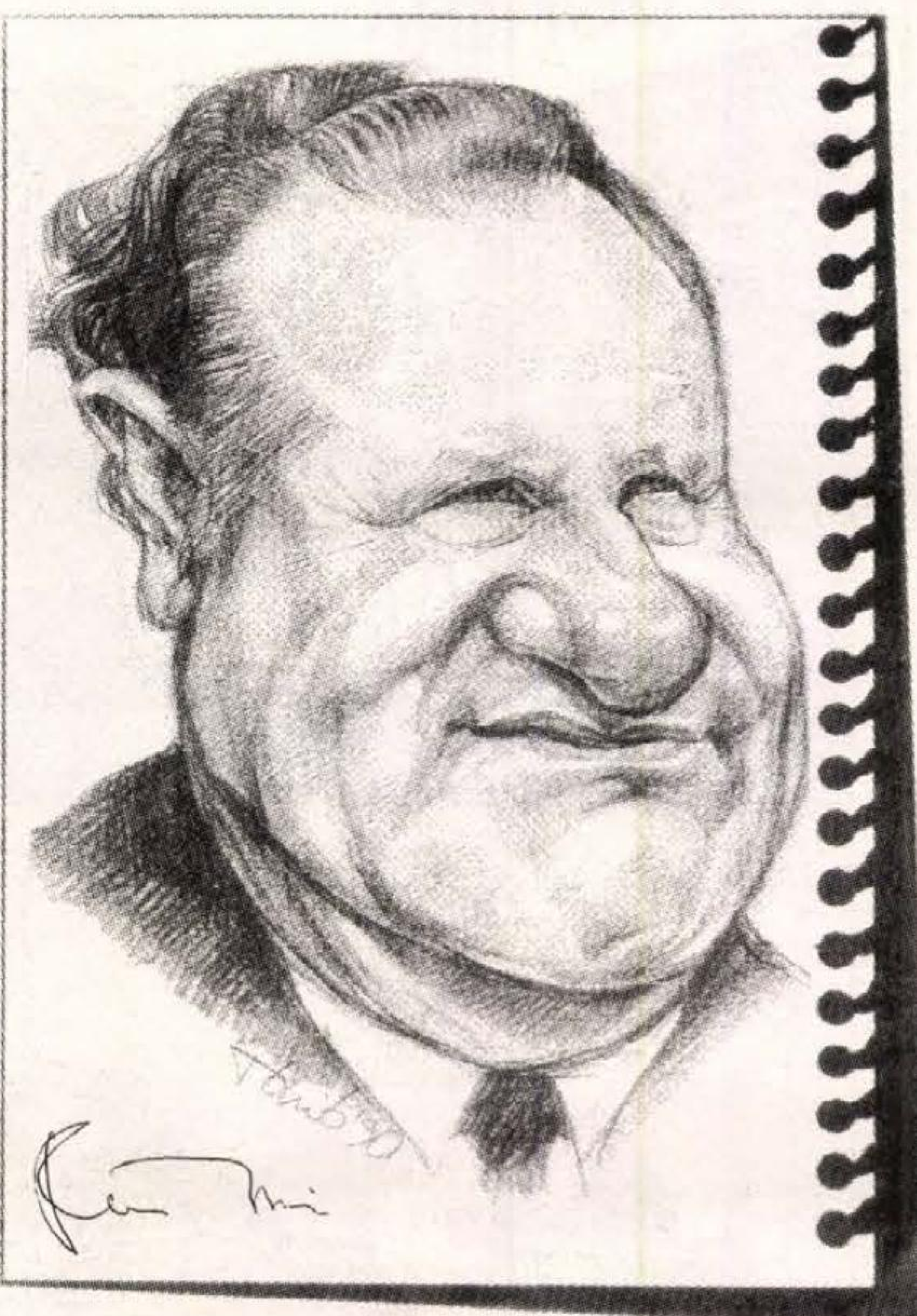
– És az üti tuti futi helyett juti szabira javasolt.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

FÜR LAJOS

honvédelmi miniszterrel

Nem könnyű bejutni a miniszter dolgozószobájába. A miniszter ugyanis „én itthon vagyok" csatakiáltással nem hajlandó előre menni, mosolyogva tessékeli be vendégeit, akik szintén ódzkodnak attól, hogy megelőzzék a magas rangú vendéglátót. Für Lajos végül szinte könyörög:

– Hadd használjam ki az alkalmat, hogy végre egyszer civil látogatókat fogadok. Mind a mai napig nehezen állom meg nevetés nélkül, hogy piroslampasszos tábornokok előtt nekem kell bevonulnom elsőnek a saját szobámba, akárcsak egy győztes hadvezérnek.

Győz a gyengéd hadvezéri erőszak, mi masírozunk be a menet élén a tágas dolgozószobába. A falakon ízléses elrendezésben lándzsák, íjak, tegezek. Úgy tűnik, a modern haditechnikából nem maradt fölösleg, ami a miniszteri falat díszíthetné. Az asztal, mely mellé letelepszünk, egyáltalán nem katonás. Kerek. Itt aki akar sem ülhet az asztalfőre.

– Miniszter úr! Gyermekkori emlékem tolakodott most elő. Talán tízéves lehettem, amikor Veres Pétert, a kitűnő írót, a Nemzeti Parasztpárt elnökét kinevezték honvédelmi miniszternek. Akkor jelent meg a kor legnépszerűbb vicclapjában a Szabad Szájban „Veres Péter honvédelmi miniszter első napiparancsa: Elrendelem, hogy mától kezdve a hadseregben a bajtárs, *megszólítás helyett a* kend *alkalmaztassék. Aláírás: Veres Péter tartalékos tizedes, honvédelmi miniszter". Erről jut eszembe: önnek mi a rangja?*

– Mint egyetemet végzett ember, valamikor tartalékos alhadnagy voltam, de 1956 után lefokoztak, azóta közkatona vagyok. Méghozzá obsitos, elvégre elmúltam 55 éves. Vagyis ami a rangomat illeti, sikerült alulmúlnom író elődömet.

– És nem ismer senkit, aki előléptethetné?

– De igen. Csakhogy én elvből nem fordulok protekcióért senkihez. Akihez meg fordulhatnék, szintén gyűlöli a protekciót.

– Miért, kihez fordulhatna?

– Magamhoz.

– Ha tíz évvel ezelőtt valaki megjósolja önnek, hogy honvédelmi miniszter lesz, mit szólt volna?

– Azonnal kihívtam volna a mentőket. Nem tíz éve, akár három éve is.

– Milyen érzés volt abszolút civilként ide kerülni?

– Számomra szinte mulatságos volt, csak ezt persze nem mutathattam. Gyanítom, a nekem feszes vigyázzban jelentést tevő tábornokok is így voltak vele. Eleinte azon is derültem, hogy ha egy laktanyába érkezem, megfújták a kürtöt. Egyszer minden előzetes bejelentés nélkül érkeztem Tatára. Amikor az ügyeletes tiszt meglátott, alig tudott megszólalni, remegett a keze tisztelgéskor. Ez még a régi beidegződés volt, mára sokat oldódott a légkör. Persze bizonyos formaságokat be kell tartani.

– Családja hogyan fogadta a kinevezését?

– Feleségem jót nevetett. Azt hitte, viccelek. Aztán amikor rájött, hogy nem vicc, elkomorult: Úristen, mi lesz veled ott?! Azóta persze már napirendre tért fölötte a család, csak azt panaszolják, hogy azóta többet látnak a televízióban, mint otthon. Amikor hadgyakorlatra megyek – ahogy mondani szoktam: „a csatába" –, természetesen féltenek, de már viccelődnek is velem.

– És beosztottjai, a kemény, szigorú katonák?

– Nem olyan kemény és érzéketlen emberek ők, mint sokan gondolják. A hivatásuk, a szolgálat megköveteli a keménységet, mégis, azt tapasztaltam, legtöbbjükben nagy lélek lakozik, el tudnak érzékenyülni, s nagyon tudnak szeretni. Úgy hallottam, a humoristák szabadidejükben morcos emberek, így pihenik ki magukat. Nálunk, katonáknál – úgy tűnik – ez fordítva van.

– Lám, már ön is így mondja: „nálunk, katonáéknál"...

– Így is gondolom. Eleinte nem volt könnyű dolgom, de meg lehet szokni, sőt, ma már állítom, meg lehet szeretni. Ha meg netán valami bosszúság ér, csak ennyit mondok: „katonadolog". Remélem, nem tartják sem viccnek, sem dicsekvésnek, ha megkockáztatom: engem is megkedveltek a munkatársaim, vagy ha tetszik, beosztottjaim. Ha valamihez nem értek, az ő tudásukra mindig támaszkodhatom.

– Azt hiszem, csak nálunk szokatlan, hogy a miniszter nem katonaember. Demokráciákban általában civilek töltik be ezt a hivatalt. Így van ez például Amerikában is. De önnél alacsonyabb katonai rangú honvédelmi miniszter aligha akad.

– Nagy tévedés! Jómagam részt vettem a Varsói Szerződés tagállamainak utolsó konferenciáján, Berlinben. Ott ismerkedtem meg az NDK utolsó honvédelmi miniszterével, aki pap volt, és korábban azért ült börtönben, mert megtagadta a katonai szolgálatot... Mi ketten voltunk ott civilek. A többiek egyenruhás, nehézsújtásos, magas rangú hadfiak, akik kezében akkora fegyverarzenál összpontosult, hogy kétszer, háromszor, tízszer is elpusztíthatták volna a Földet. És mit gondolnak, az esti erdei fogadáson miről beszélgettek? Hallgatták a madárdalt, s közben azon vitáztak, melyikük hazájában él szebben fütyülő madár...

Lelki szemeinkkel látjuk, lelki füleinkkel halljuk a csicsergő szovjet marsallt, s arra gondolunk, de jó lenne, ha csak madárcsiviteléseikről ismernénk őt.

Amikor elbúcsúzunk a minisztertől, ő észreveszi, hogy tekintetünk a falra tévedt.

– Mit néznek? – kérdi.

– Képeket keresünk.

– Milyet?

– Ellenségképet.

– Nagyon sajnálom, olyan nálunk nincs. Tudják, a magyar honvédségnek sok mindenre lenne szüksége. De ellenségképre nem.

A folyosón kifelé menet zavarba jövünk, ugyanis az őrt álló kiskatona feszesen tiszteleg a két újságírónak. Hogyan illik fogadni az effajta köszönést?

Lehet, hogy az őr is zavarban van? Szegény nem tudhatja, hogy mostanában melyik civil milyen rangban van... Így aztán mindenkinek tiszteleg – a biztonság okáért. Ahogy a német mondja:

Für alle Fälle...

ALFÖLDI IMRE:

HÓHÁNYÁS

A bizottság összeült, hogy még a tél beállta előtt eldöntse: hol jelöljék ki a környezetszennyező hókupacok lerakodásának és megsemmisítésének a helyét. Ez sose egyszerű kérdés, kivéve, ha nincsen hó.

A bizottság tíz tagja közül tizenegy tartózkodott, hat pedig ellene szavazott a javaslatnak, hogy a téli hóbegyűjtő hely egyáltalán *valahol* legyen. De ha mégis, akkor föltétlenül egy másik kerületben (faluban, városban, megyében, országban, égitesten – a nem kívánt szó és a hócipő törlendő) kell neki helyet találni, mert itt veszélyeztetné a kijelölt hólerakó helyen a környezetet.

Ha egybehordják, hegyet alkot, ha elolvad, tavakat, tengereket, és akkor valamelyik testvéri szomszédunk elterelheti. Előfordulhat az is, hogy a talajba szivárogva vízzel önti el a talajvizet, olyan szennyes áradattal, amelyik károsan befolyásolhatja az előzőleg ott lerakott rothadó szemét tisztaságát is. Már amúgy is csupa kosz a vízcsapból folydogáló klór. A rádió szerint az egészségre nem káros, de a baktériumok nem hallgatnak rádiót – mennyi eszük van! –, és nem lehet őket azzal hülyíteni, hogy az egész csak a csőrendszer karbantartása miatt van. Ki bír egy akkora csövet a karjában tartani? Máskülönben örvendeznünk kell, ha mosakodás, fürdés közben fehér emberből feketévé változunk át, mert az egy erős rassz, minden jó focista, távfutó, kosaras, ökölvívó fekete, övék a pálma. Szülőföldjükön is, ahol fenyő nincs is. Se lila ákác.

Mi most összefogtunk, a Sróf utca és környéke, hogy a mi közelségünkben *nem lehet* télen hullott hóhegyeket lerakni, tárolni és megsemmisíteni! Legfőbb ellenérvünk, hogy mostanság a hulló havak sokkal, de sokkal piszkosabbak, mint gyermekkorunkban Biharátszállás kisközségben és sokfelé másutt. Ha olyan lenne, mint a patyolat, még csak hagyján, de ez olyan, mint amit a Patyolat tisztított, fölemelt áron. Továbbá: fékezhetetlen, fegyelmezetlen gyermekhad fölmászik a lerakott hóhegyre, és ródlizni akar. Ez sok baleset okozója, jobb eset, ha nem. Hol őket üti el egy autó, ha lesiklottak, hol ők ütnek el egy csúszkáló nyugdíjas nénit. Akadt ródlizó gyerek, aki fölmászott a hóhegy csúcsára, ott hirtelen elsüllyedt, és csak a tavaszi olvadáskor került elő, hibernált állapotban. Ráadásul a Sróf utcai általános iskola igazolatlan mulasztásnak tekintette a távollétét.

Hát ezt nem, tisztelt egybegyűltek! Javaslom, szavazzunk egyöntetűen, hogy az eltakarított havakat ne hordják se ide, se oda, se amoda, sehova! Tavaly se hordták, ott olvadt el a járdákon, térdig érő latyakban, ami csak erősítette jó hírünket a világban: miszerint – különösen olvadáskor – Budapest fürdőváros!

NAGYKARÁCSONY?

KARÁCSONYI BEVÁSÁRLÁS

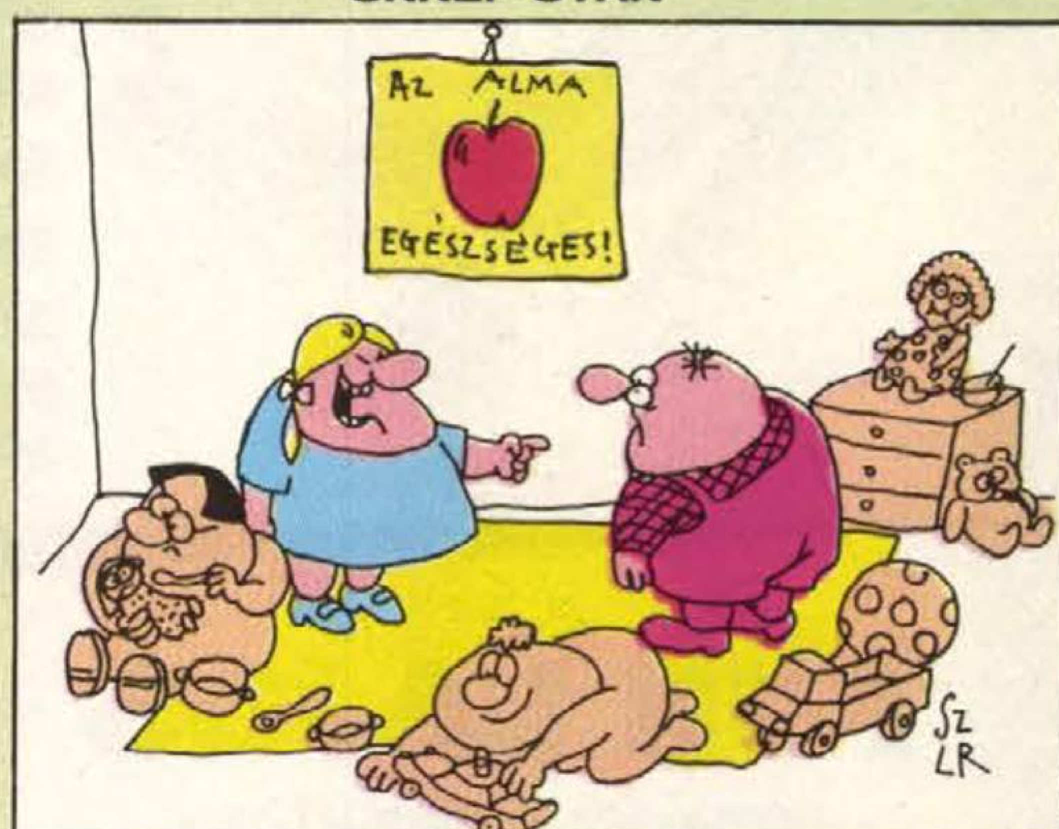

KARÁCSONYI BONSAI

FENY
VÁS

– Szóval, azt
drága!

ÜNNEP UTÁN

– A te anyukádnak csak vacak MSZOSZ Mikulása van, de a mi LIGA Mikulásunk csomagjában marcipános szaloncukor is volt. Beeeee!

FENYŐFAVÁSÁR

– Hokedlival együtt másfél méter, talpfával 2 méter, az összesen tizennyolcezer-kétszáz.

Emelkedik a hazai borfogyasztás

NA JA, RÓMA IS MÁMORBA FÚLVA TEMETKEZETT...

KISKARÁCSONY

– Kérnék belőle 30 centimétert.

– Na most, ezek i
kat rontják.

– KISKARÁCSONY!

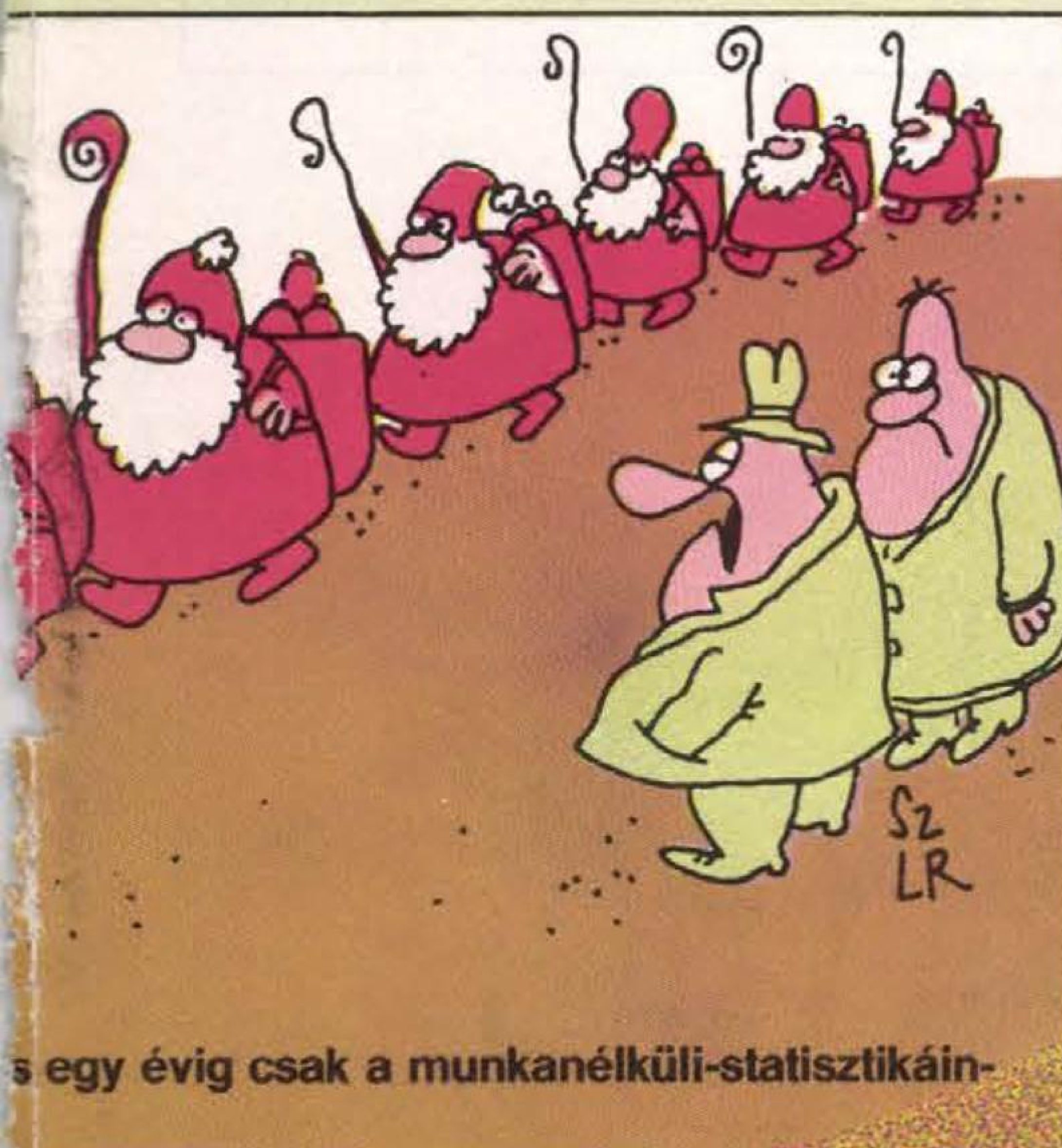
állítja, visszamaradt a növésben, azért ilyen

IDENTITÁSZAVAR

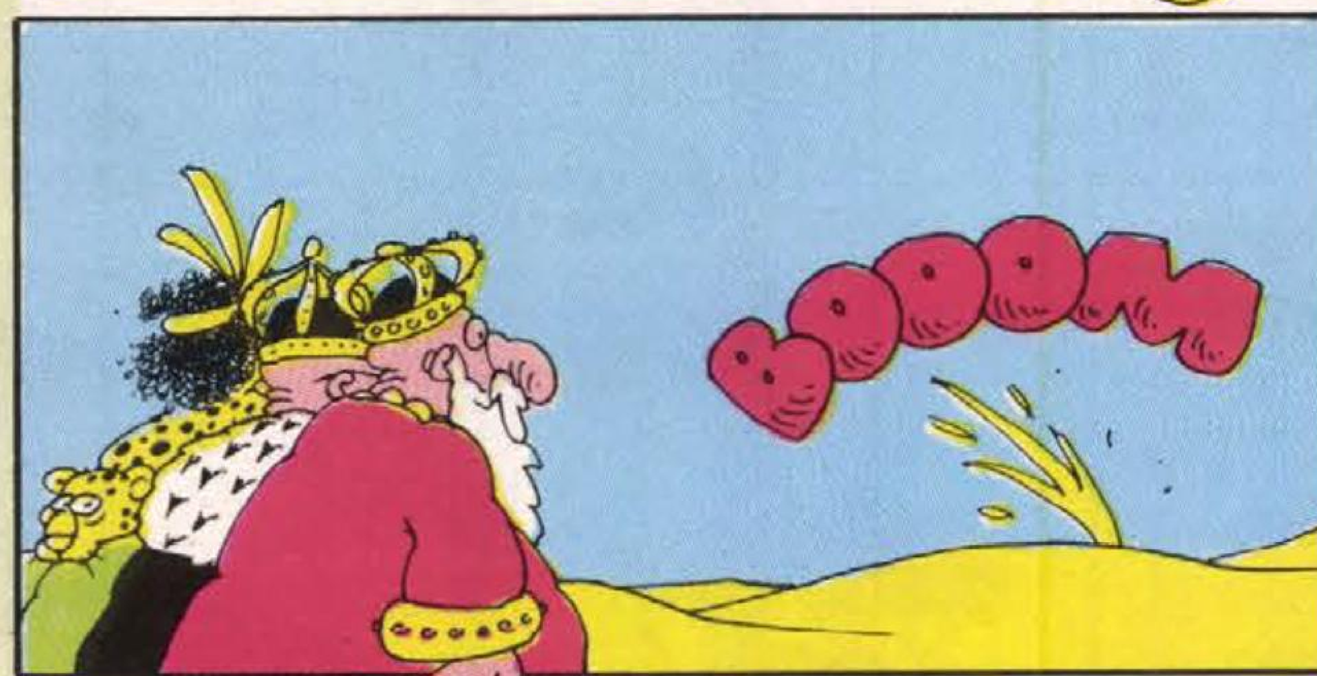
– Elnézést, mama, csak a karácsonyi dugipénzért jöttem.

s egy évig csak a munkanélküli-statisztikáin-

HÁROM KIRÁLYOK

– Úgy látom, anyátokon kitört a vásárlási láz!

GALAMBOS SZILVESZTER:

SZILÁNKOK

ÉLETÚT

– Először a fürdőszobában énekeltem, aztán a Metropolitanben, most már megint csak a fürdőszobában.

*

NŐI DOLGOK

– Hamuzzál csak, Lajos, nyugodtan a szőnyegre, mert a hamutartónk értékesebb.

*

FILOZÓFIA

– Semmi okom rá, hogy jókedvű legyek, de csak azért is!

*

ALAPELV

– Nős emberrel akkor sem kezdek ki, ha éppen az én férjem.

*

ILYEN IS VAN

– Felfedeztem egy új tehetséget. Itt az ideje, hogy háttérbe szorítsam.

*

JÓ EMBER

– Gazdag szeretnél lenni?

– Nem, csak azt szeretném, hogy te legyél szegény.

*

IRIGYSÉG

– Én a pirosra sült, friss, ropogós libasültet nem tudom olyan jóízűen enni, mint ön, a száraz kenyérhajat...

*

KEDVES ÚTITÁRS

– Olyan jól elbeszélgettünk négytől nyolcig az útitársammal, észre sem vettük, hogy a vonat egy helyben áll.

*

ÖNZŐ FRÁTER

– Ugye, ha beteggé teszlek, ápolsz majd engem?

*

MAI IDŐK

– Maholnap felnőtt apám lesz.

*

LASSÚ ASSZONYKA

– Jövő hét csütörtökre színházjegyet vettem. Asszony, öltözz!

*

NAGYKÉPŰSÉG

– Ha jó társaságra vágyom, otthon maradok egyedül.

*

REKORD

– Gratulálok! Ön elérte az emberi butaság felső határát.

*

KÖSZÖNET

– Köszönöm neked, drágám, hogy húsz évig olyan jól megvoltunk egymás nélkül.

BODNÁR GYULA:

HUNGAROSHOP

Esztellának hívják az édest. Ő az, aki napról napra fénybe borítja az életemet, és ünnepről ünnepre elhomályosítja a képzelőerőmet. Már megvettem neki mindent, ami létezik. A „Made in US"-től kezdve a „Gyelajte USSR"-ig.

No de, ahogy a szólás is mondja: „több ünnep, mint kolbász", és újfent csak azon törhettem a fejem, hogy mivel lephetném meg karácsonyra. Mije nincs még neki? ...Nem arra gondoltam, ő anatómiailag is komplett!

Megvan! „Made in Hungary"-ből még nincs neki! Akkor hát eldöntött a kérdés, irány a Magyar Áruk Hete!

– Ha nem sértem meg azzal, hogy költögetem – próbálom aktivizálni az eladót –, valami szép magyar terméket szeretnék vásárolni.

– Lajos, gyere ki! – riad fel. – Van itt egy nem normális ürge és marhaságokat beszél!

– Elnézést, de Lajos nem kell. Valami szép magyar árut tudna nekem ajánlani?

– Uram, ez itt mind magyar gyártmány. Nem érzi, hogy árad belőlük a délibábos magyar puszta Tokaj szőlővesszein csepegő nektárjának mit nekem, ti zordon Kárpátokja?

– Naftalinszagot érzek.

– Daftalin, Daftalin – dudorássza kissé átszellemülten és erősen influenzásan, majd szigorúan rám szól. – Ne szórakozzon, hanem nyögje ki, hogy mit akar!

– Valami virtigli magyar cuccot keresnék, maxi kétezerért.

– Na, akkor ezt kuksizza meg, ez egy baró pipec szerkentyű. Ehhez foghatót a lengyel piacon is csak százévenként talál.

– Egyáltalán... mi ez?

– Gőzöm sincs. Nincs ráírva. De tuti, hogy jó, mert Géza fejedelem óta gyártják. Egyébként nagyon takarékos.

– Mennyit fogyaszt naponta?

– Mostanában már csak két felest, meg egy hoszszúlépést. Tudja, kicsi a forgalom, kicsi a jutalék...

– A szerkentyű érdekelne. Elemről, vagy hálózatról megy?

– Ez, kérem, bio. Ebbe a nagy mókuskerékbe betesz egy macskát, meg egy egeret. Csak el ne felejtse; mennél kisebb a macska, annál később kell cserélni az egeret!

– Mondja, ez akasztós?

– Miért érdekli? Talán garancialevél helyett kegyelmi kérvényt adjak hozzá?

– Nem, csak azon töprengek, hol lenne neki a legjobb?

– Arról a gyámhatóságnál érdeklődjön. Én árusítással foglalkozom, nem pedig elhelyezési problémákkal.

– Mondja, nem korszerűtlen ez egy kicsit?

– Ez? Maga a magyar csúcstechnikát korszerűtlennek tartja? Uram, ez tegnap érkezett!

– A gyárból?

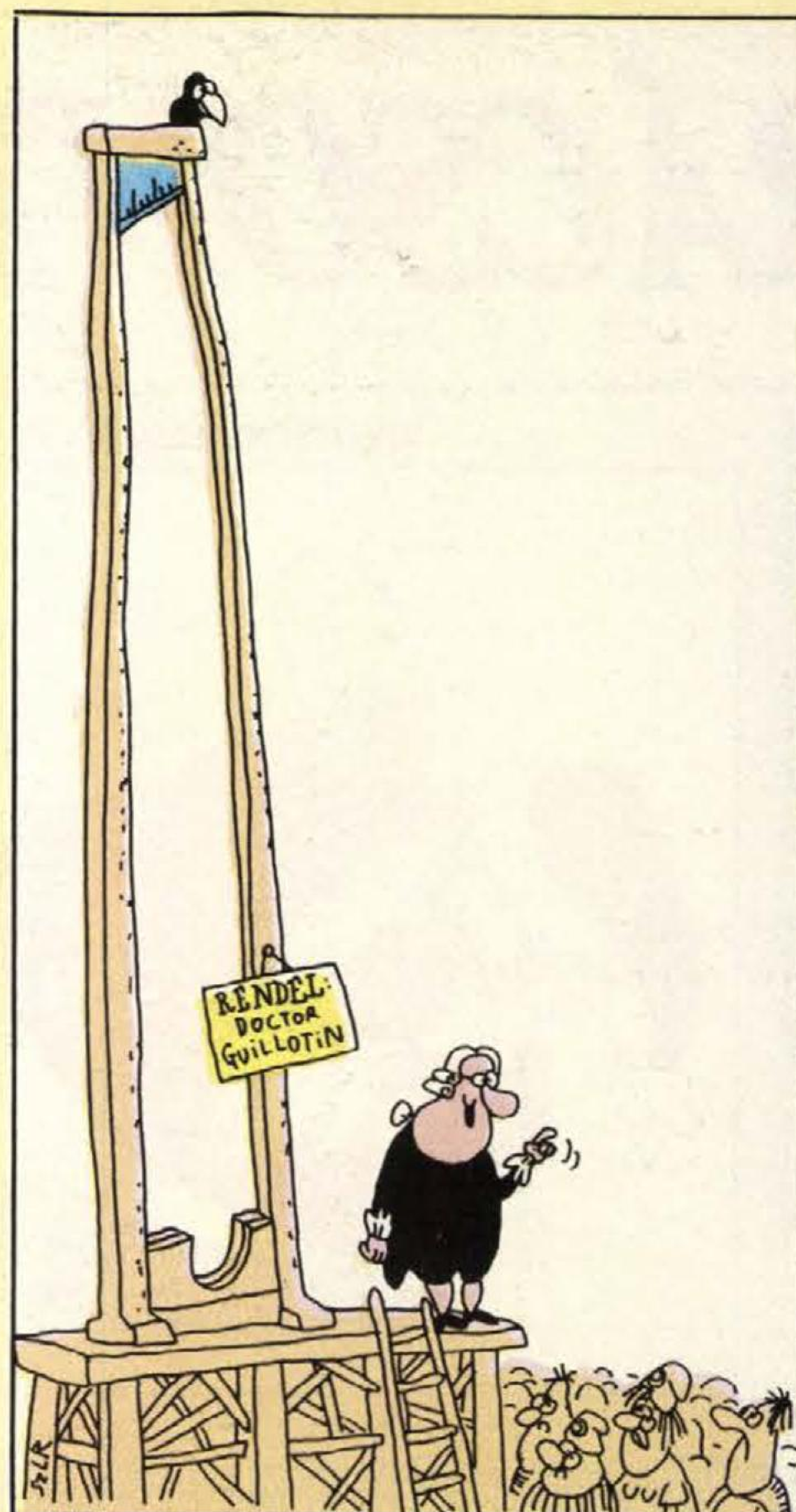
– Nem, kérem, hanem a központi raktárból. ...A múzeumi központi raktárból.

– Mennyibe kerül?

– Nézze, itt az áll, hogy: húsz lyukas garas.

– Garas? ...Lyukas garas? Erre mondja, hogy modern?

– Már hogyne lenne az! Hiszen az ára már az eljövendő új pénznemben lett megállapítva...

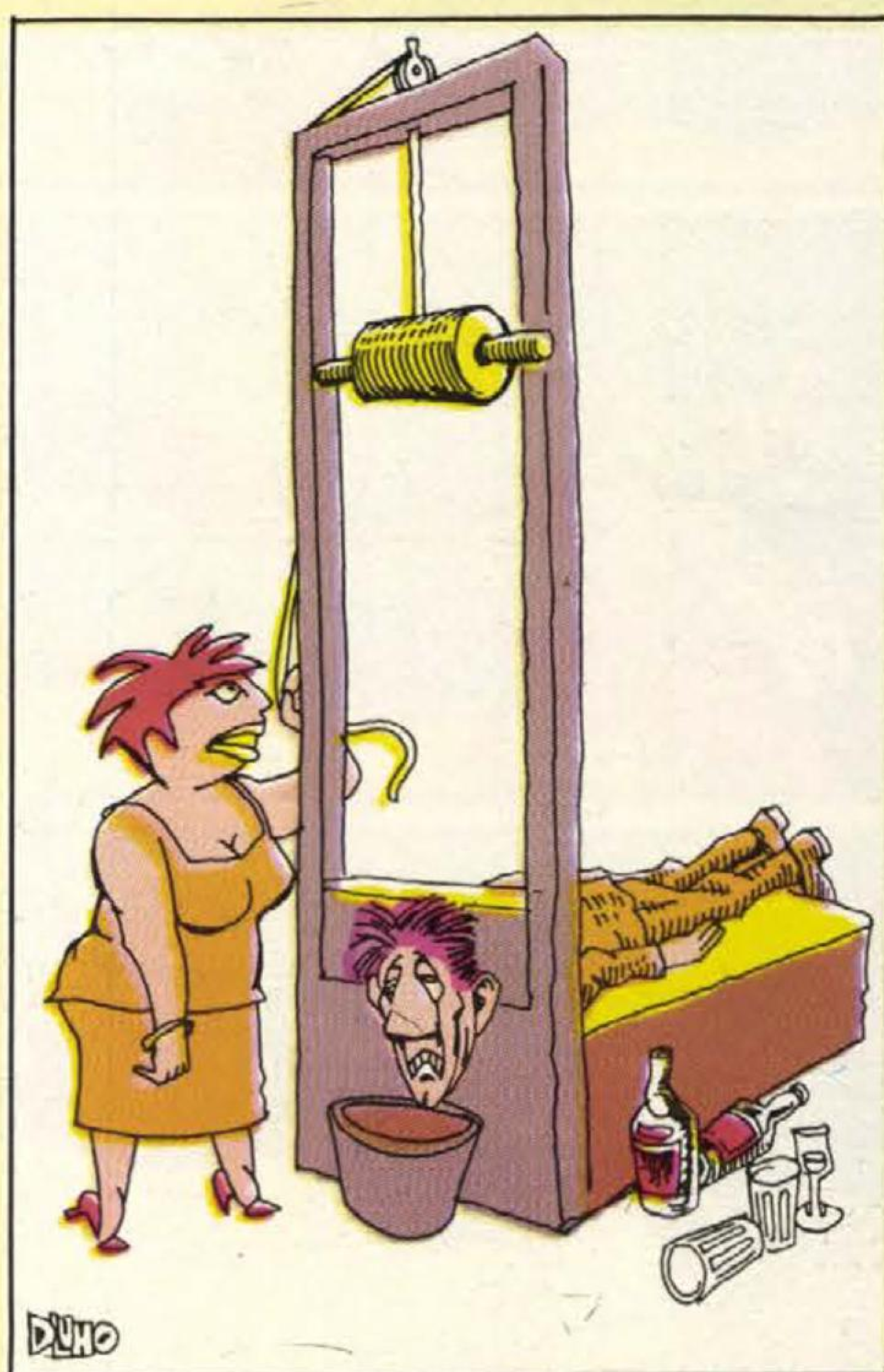

– Kedves polgártársak! Kérem, mindenki ellenőrizze, hogy magával hozta-e a biztosítási kártyácskáját.

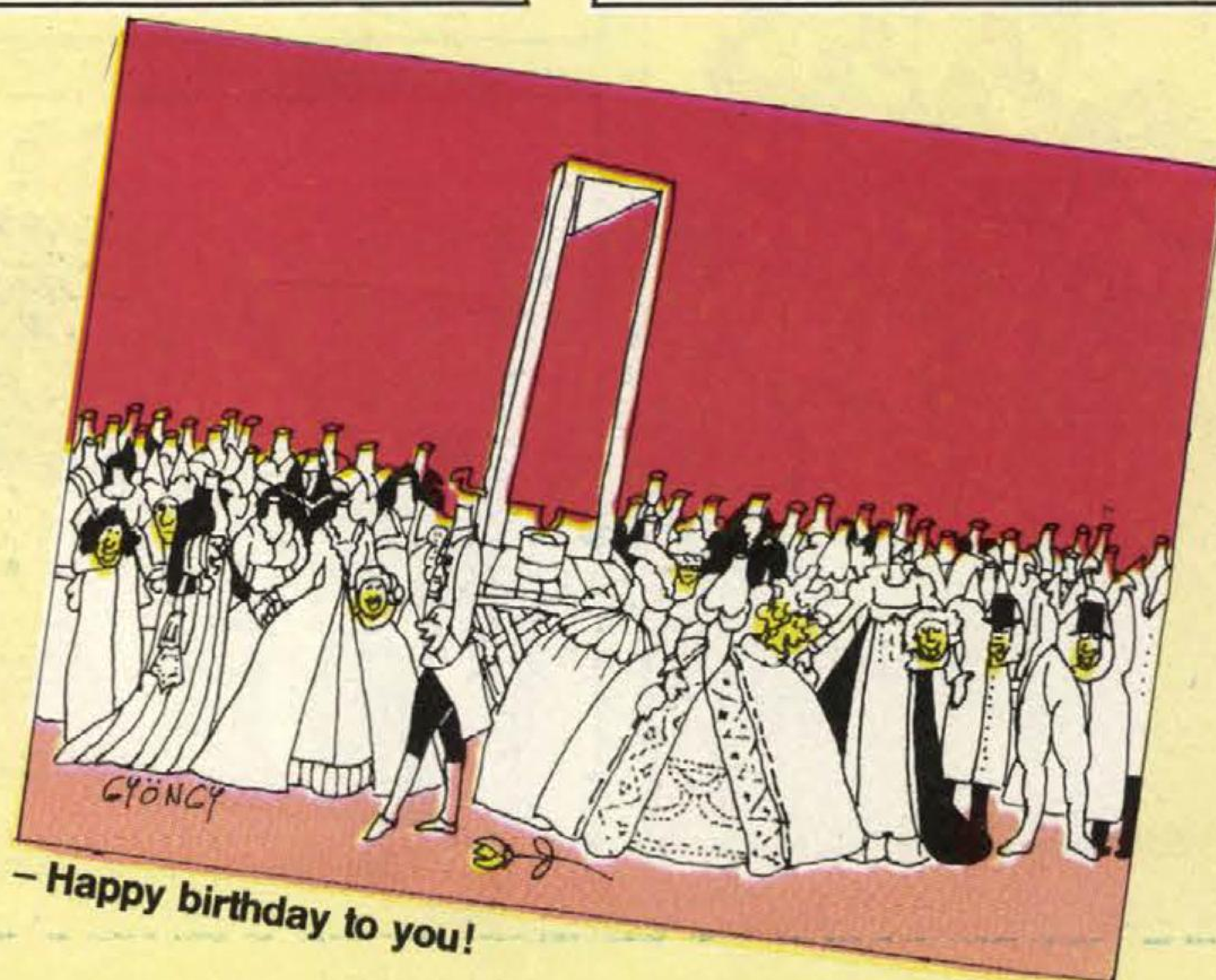
– Munkaidő után engedélyezem a maszekolást, de a gépet csak rendeltetésszerűen használhatja. PVC-csövet, szögvasat, fát nem apríthat vele!

OTTHONI TERRORIZMUS

TURISTAIDÉNY

– Happy birthday to you!

200 éves a guillotine

Nagy a fejetlenség *odabent* – csücsörít édesen Micike, a parlamenti büfé pártsemleges üdvöskéje. – Állítólag fejek fognak hullani...

– Ollálá – adom a jól értesültet és a borravalót, toporgok türelmetlenül: rohannék máris vissza hallgatózni, hátha *kiszivárog* valami a kormányülésről.

Ugyanis egyes elfelejtettemmármihez közel álló körök kiszivárogtatták, hogy mostanság leáldozóban a tanulmányosdi, *nyomul* helyére a kiszivárogtatás – amely gyorsabb, hatékonyabb és legfőképpen: sokkal olcsóbb.

Szűnnek a politikai kulisszatitkok, *miniszternevek* röpködnek a levegőben. Özvegy Vegetáné a Síp utca kettőben *már tudni véli*.

E téren (itt, a Kossuth téren és egy *másik* téren is) sikerült megelőznünk a nyugati demokráciákat, *árad az infó*, Dunát rekeszthetnénk akár, a bőséges kiszivárgásoknak nem szabunk gátat.

– Ugye a szerkesztő úr szimplán issza a duplát? – hajol közelebb Micike, feszül rajta a blúz, de sajna most nincs időm.

Éppen zárt ülést tart a Kiszivárogtatásokat Koordináló Bizottság, ott a helyem, talán kiszivárog tőlük valami.

A zárt ajtó előtt izgatott kollégák, Pentele, a Hajnali Unalmas rovatvezetője megmarkolja válltömésemet.

– A bizottsági elnök őrjöng! – suttogja üvöltve a fülembe. – Hullanak a fejek. Beindult a nyaktiló...

– Kiszivárogtatták? – kékülök picit, mert rövidlátó barátom már a nyakamon matat.

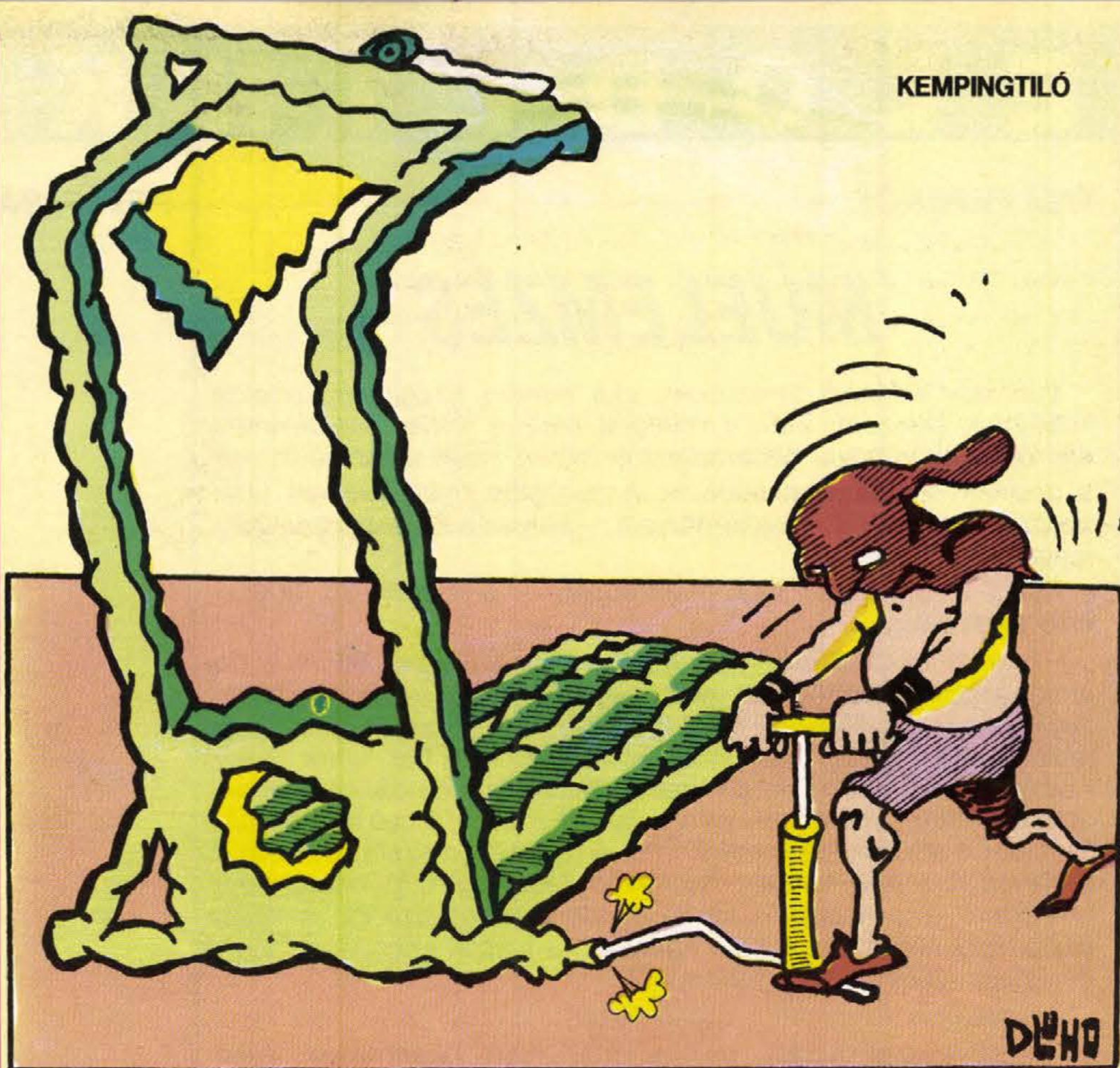
– Naná! A saját két fülemmel hallottam – hörög helyettem előzékenyen.

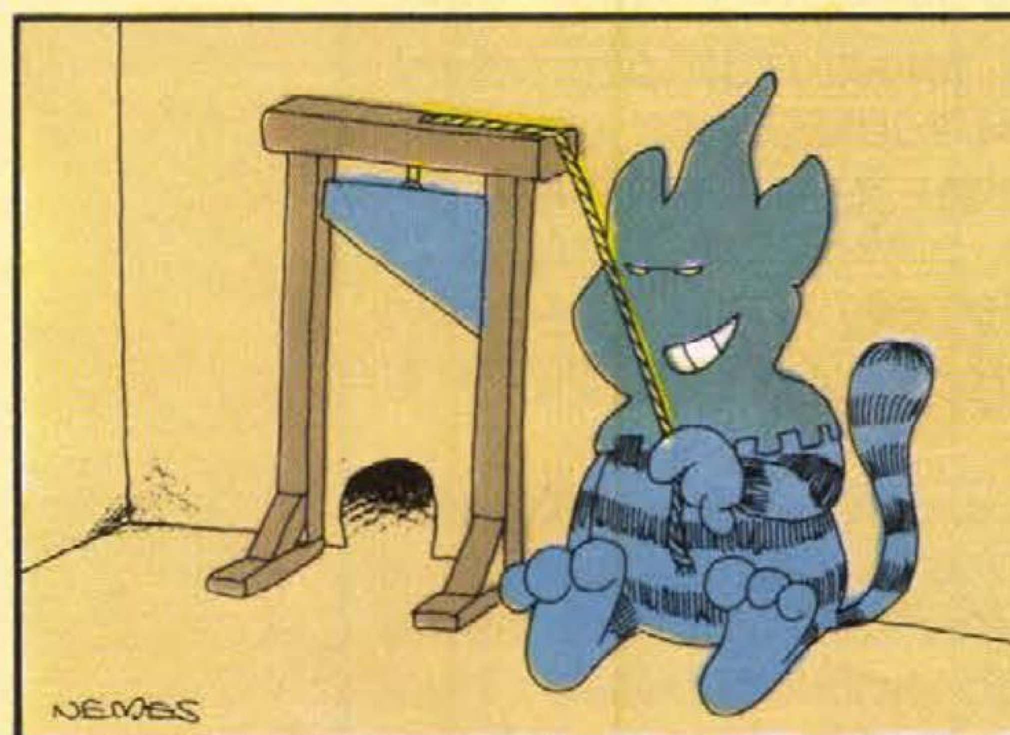
Nézem Pentele mértékadó lapátfüleit, hiszek nekik. S már én is tisztán hallom: nyissz-nyassz, nyissz-nyassz, egyre hangosabban, nyissznyassz, majd újra nyissz és megint nyassz. Lesz itt rend végre!

A nyakamat rá.

WALTER BÉLA

KEMPINGTILÓ

FÉRFIASAN TÖKÉLETES

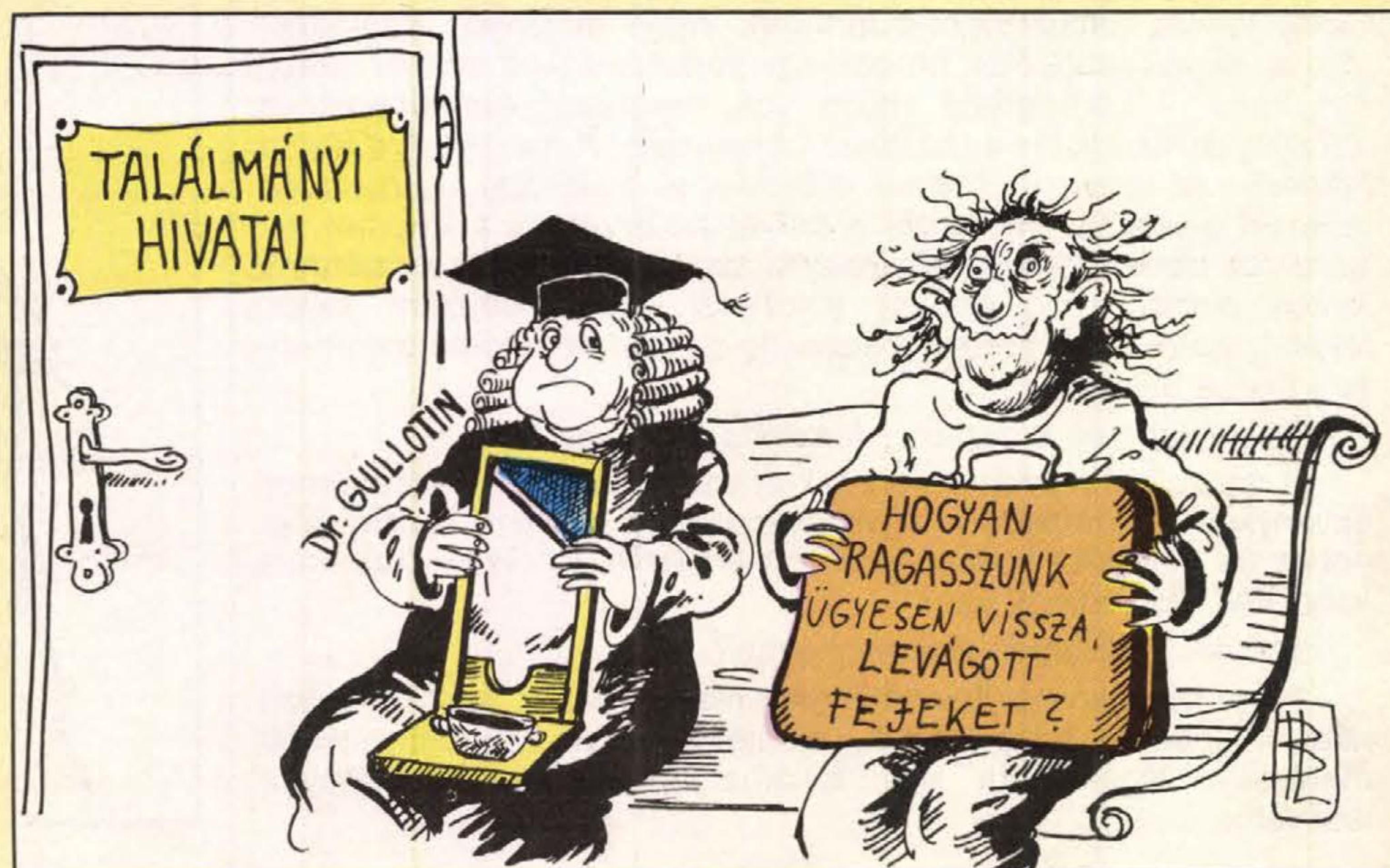

'93-AS BLŐDLI

E költségvetési fejezet bennünket bizony lefejezett...

KONKURENCIA

ŐSZ FERENC:

MŰELEMZÉS

Van egy színházi kritikusom, akit mindig kifaggatok, mielőtt Tháliának áldozom. Zoli, a rettegett ítész a minap megtekintett egy új, nagy hűhóval beharangozott művet, majd utána részt vett a premiert követő banketten is. A reggelbe nyúló bankett után azonnal elkaptam és megkérdeztem: – Milyen a darab, érdemes-e megnézni?

Zoli – még egy kicsit mámorosan – a következő kritikai értékelést adta:

– Az expozíció kitűnő. Nem vagyok a nagy szavak embere, de ennél frappánsabb indítást még nem láttam. Tíz rendkívül csinos lány eredeti angolkeserűt hordott körbe étvágygerjesztőnek. Csodálatos volt. Ezután egy kicsit esett a dolog, bár lehet, hogy szubjektív vagyok, de én a ráksalátát, melyet előételként tálaltak, nem szeretem. Volt ebben valami fellengzősség, olcsó hatásvadászat, bár a többiek lelkesedtek érte. A csészében szervírozott tyúk erőleves viszont tartalmas, magvas folytatást ígért. Mondanivalója volt ennek a levesnek és került minden rafinált trükköt. A távoli falvak üzenetét hozta, szinte hallottam a tyúkok gágogását, vagy mit is csinálnak az ilyen madarak?

– Ciripelnek – mondtam segítőkészen.

– A következő fogást, sajnos, már nem dicsérhetem ilyen egyértelműen. A szándék tisztességes és dicséretre méltó volt, de téves rendezői felfogásban tálalták. A színlap szerint borjúpaprikás lett volna, de hiányzott belőle a lényeg: a tejfel. Valami rosszul értelmezett nacionalizmusból teleszórták paprikával. Az avatatlanabbaknak persze potyogott a könnyük, és erre épített a rendező. Az egyszerű emberek nem is tudják, hogy milyen lényeges eszmei különbség van a pörkölt és a paprikás között. Azt már említenem is alig érdemes, hogy a galuska nélkülözte a jellegzetes galuskakaraktert, és akár csipetke is lehetett volna.

A következő felvonásban valamit javult a dolog. Sertésfrikandót szolgáltak fel pikáns besamelles mártással, hiába, ebben a műfajban a franciák utolérhetetlenek. A szósznak nem is tartalmát kell dicsérni. Nincs ennek semmi mélyebb mondanivalója. Frivol íz, zsonglőrködés az egész, de azt imponáló könnyedséggel csinálták.

Eközben persze szünet nélkül szolgálták fel a borokat. Itt sajnos, az eredeti, jónak mondható rendezői felfogás megbukott, mert a pincérek túlságosan sokat és rosszul improvizáltak. A külsőségekre figyeltek csupán: jól egyensúlyozták a poharakat, ügyesen, elegánsan töltöttek, de ennél többre nem telt az erejükből. A mélyebb művészi mondandót képtelenek voltak megérteni, és akkor szolgáltak fel száraz pecsenyebort, amikor nehéz félédes lett volna a stílusos. Ekkor stílustörést már nem bírt el a végig nem gondolt vacsora.

A társulat a somlói galuskára épített. Látszott a körítésen is. Előtte jókora hatásszünetet tartottak, majd látványos menetben csinos lányok lebbentek be egy-egy púposra rakott somlói galuskás tállal. A koreográfia kitűnő volt, megfelelő érdeklődést és várakozást keltett. De a galuska? Csapnivaló! A hab puha, a tészta kemény, az egész giccsesen édeskés, a csokoládé eszmeisége teljesen elveszett, és átadta a helyét az érzelgős szirupnak. Ez az olcsó hatásvadászat tönkretette azt is, amit idáig dicsértem. Tettek persze még néhány kísérletet: slusszpoenként sajtot, feketét, gyümölcsöt hordtak össze, de ez már nem tudta megmenteni őket a bukástól...

– És milyen volt a darab... A színházi bemutató.

– A darab? A szöveg sótlan, a komikus keserű, a hősszerelmes savanykás, a primadonna agyoncukrozott, a rendező koncepciója dohos és az egész hosszú lére volt eresztve. Röviden: fertelmes kotyvalék, úgy, ahogy van!

– Szóval, ne menjek el a színházba?

– Ha abból a korhelylevesből még maradt volna, amit a bankett után, hajnalban felszolgáltak, ajánlanám. Így azonban inkább menj el a „Mon amour" nevű lokálba. Ott a műsor és a konyha is kiváló...

PETŐFI SÁNDOR:

A TINTÁSÜVEG

Vándorszínész korában Megyeri
(Van-e, ki e nevet nem ismeri?)
Körmölgeté, mint más, a színlapot.
Kapott
Ezért
Egyszer vagy öt forintnyi bért,
Amint mondom, vagy öt forintnyi bért.

Először is hát tintáért megyen,
Ha ismét írni kell, hogy majd legyen.
A tintásüveget pedig hová
Dugá?
Bele
Kabátja hátsó zsebibe,
Amint mondom, kabátja zsebibe.

S hogy pénzre tett szert, lett Megyeri víg,
S hazafelé menvén, ugrándozik.
Hiába inti őt Szentpéteri:
„Kari,
Vigyázz!
Kedved majd követendi gyász,
Amint mondom, majd követendi gyász."

Úgy lett. A sok ugrándozás alatt
Kifolyt a tinta; foltja megmaradt.
Megyeri elbúsul – kedvét szegi
Neki
A folt,
Mivel csak egy kabátja volt,
Amint mondom, csak egy kabátja volt.

Mi több: kabátja éppen sárga volt,
És így annál jobban látszott a folt.
„Eldobnám – szólt – de mással nem bírok;"
Ez ok
Miatt
Hordá, míg széjjel nem szakadt,
Amint mondom, míg széjjel nem szakadt.

Petőfi 1844-ben írott versét abból az alkalomból közöljük, hogy december 12-én 150 esztendeje halt meg Megyeri Károly, a XIX. század egyik legnagyobb magyar színésze, a nemzet egyik legelső napszámosa.

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (december 16-tól 22-ig)

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

(azoknak akik még gyakorolják)

Kos: Még mindig olyan jókedvű, hogy ez a vidám hangulat a társára is átragad. A vendégek jönnek-mennek, s ön jobbnál jobb, életrevaló ötletekkel lepi meg a társaságát. Egy jó barátságból szerelem is kialakulhat...

Bika: Zaklatottsága múlófélben van. Meggyőződött arról, hogy a munkahelyén felfelé ível a karrierje. (Főleg művészi tevékenységeknél!) Most a társa érzi sikertelennek saját magát. Múltkor ő vigasztalt, most önön a sor.

Ikrek: Nagyon kedvező munkaajánlatot kap. De jobb, ha nem azonnal válaszol, mert nagyon sok dolgot kell figyelembe vennie. Beszélje meg egy bizalmas barátjával. A szerelemben is fokozza a sikereit!

Rák: Így karácsony előtt feltornyosultak az elvégzendő dolgai a munkahelyén és otthon is. Ettől ideges, de ha a társával megbeszélik a teendőket, sok segítséget várhat. Csütörtökön feltétlenül használja ki a szerelmet...

Oroszlán: Anyagilag még mindig nem került ki a hullámvölgyből. Munkahelyén sem jó a hangulat, a főnökével akadnak gondjai. A társával most nagyon megszilárdult a baráti kapcsolata és a szerelem. (A kedd különösen szép lesz.)

Szűz: Otthon nagyon sokat dolgozik, segít, melyek jó hatással lesznek a kicsit megromlott helyzetre. Munkahelyén is helytáll. Anyagilag nincs nehézség, de a szerelem furcsán alakul. Kicsit zavaros a kapcsolata...

Mérleg: Úgy dolgozik, mintha az egész évi lemaradását napok alatt kellene behoznia. Partnerével nagy karácsonyi bevásárlást tartanak. Jó, ha marad egy kis pénzük az ünnepekre... A szerelemmel „küzdi le" a munkahelyi fáradalmait.

Skorpió: Azt a tempót, amit a munkában diktál, azt csak ön bírja. A kollégái fáradságát is vegye figyelembe! Pénzügyei rendben mennek, és a család is elégedett. A szerelemtől többet vár, de azért a vasárnappal elégedett lesz.

Nyilas: Idegeskedésre mindig „szakít időt". Most azért, mert fogalma sincs, kinek mit ajándékozzon... Figyeljen, mint egy hiúz, szerettei elejtett szavaira, hátha megtud valamit. Egy izgalmas szerelmi hétfő vár önre...

Bak: Ellentétben az előző jegygyel, mindenkinek nagyszerű meglepetést vásárol. Önnek ezek a dolgok nem okoznak problémát. Különben sincsenek anyagi gondjai. Az új szerelem még nem aratott teljes sikert...

Vízöntő: Folytatja, sőt növeli a múlt heti jókedvét, és sok vendége érkezik. (Bár ezt kicsit unja...) Az új tanulmányait nagyon szereti. A vásárlást ne hagyja az utolsó pillanatokra! A szerelem, mint mindig, „kikapcsolja" a gondokat...

Halak: A munkahelyén a munkát kicsit „fellazítja", inkább az otthoniakra koncentrál. A lelkét sok jó hír vigasztalja. A nem egészen hű „halakra" a péntek nagy kalandot tartogat. A többiek a nyugodt otthoni szerelemnek örülhetnek...

– HELLÁSZ –

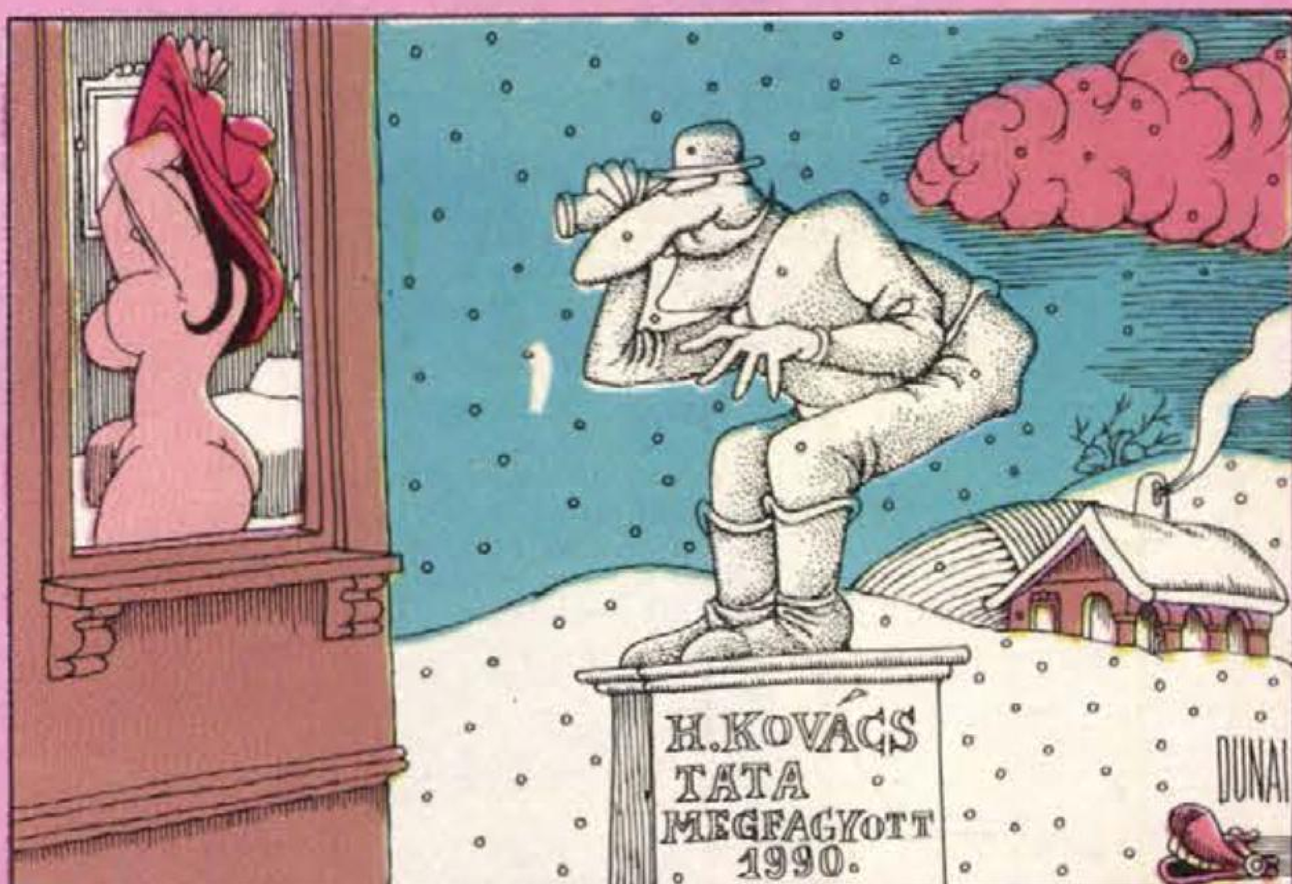

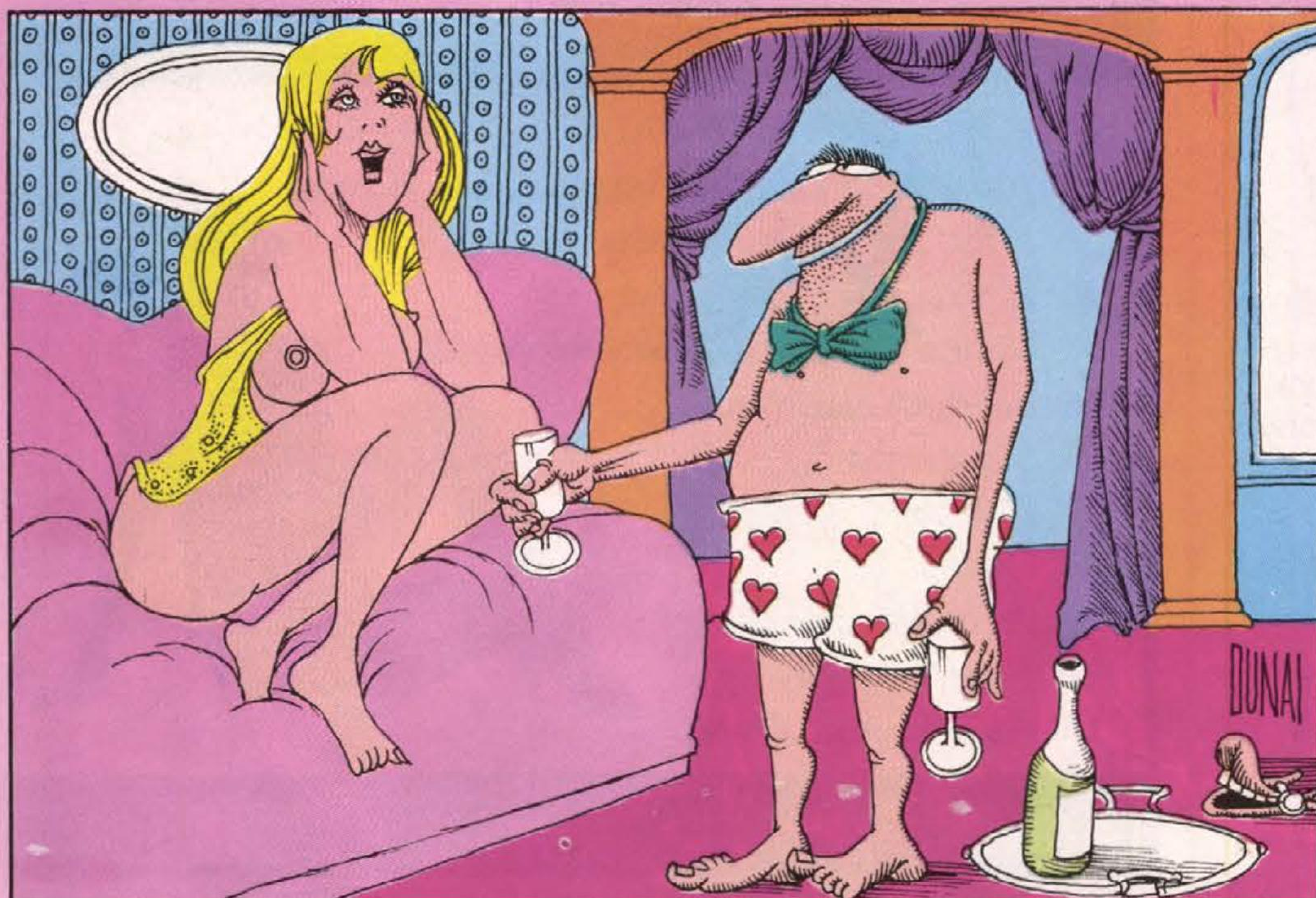
– Jöjjön velem, kisasszony, mert én dugva tartom a pénzemet – az a legbiztosabb!

– Mondtam neked, hogy két kulccsal se könnyebb!

TÉLI REGE

– Tudom, hogy a gatyádat szégyelled levenni, de a pártszimbólumodtól megszabadulhatnál!

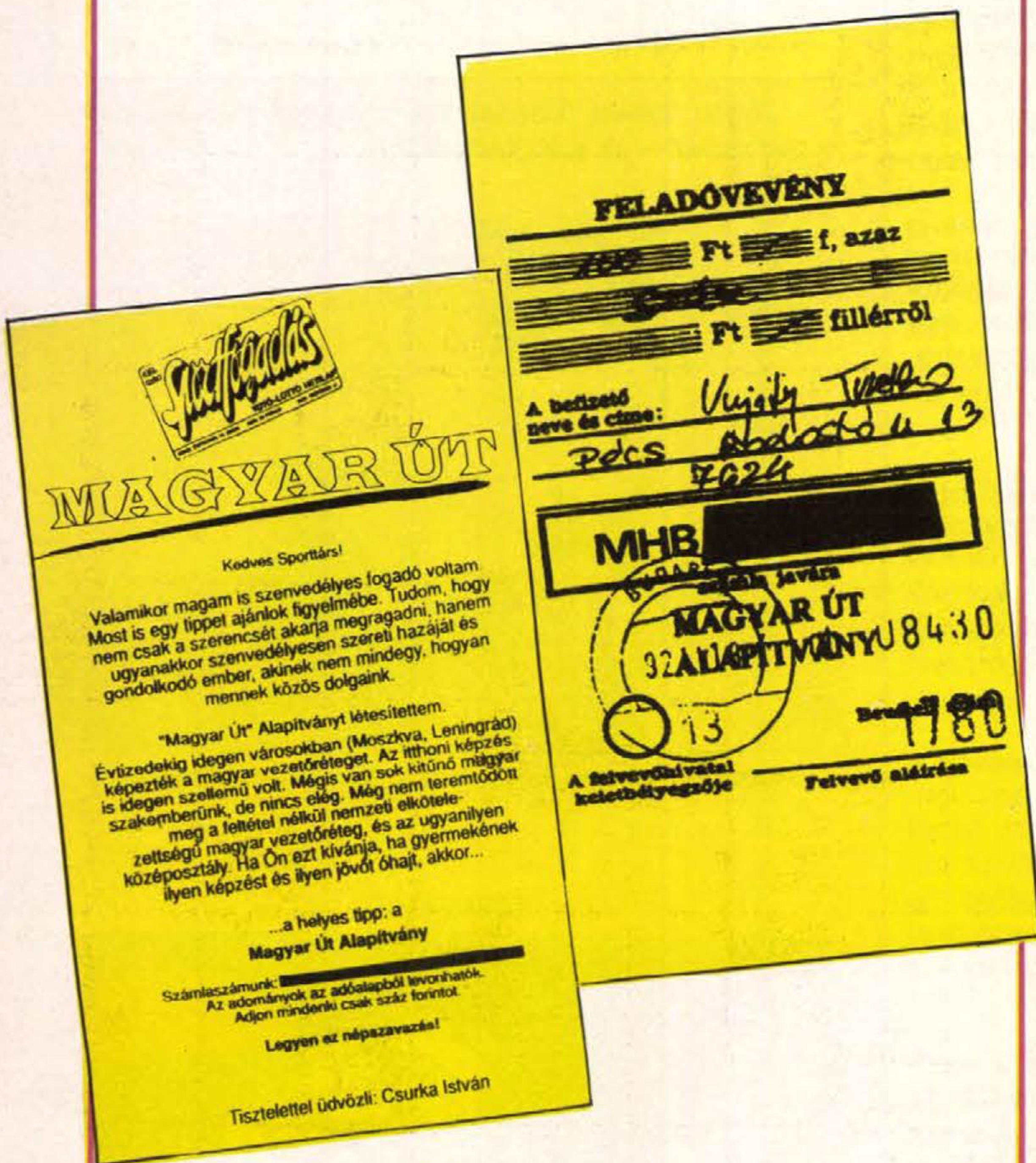
PIKÁNS OLDAL

– Sejtettem, hogy egy síoktató a szeretőd, de azért ez túlzás!

TURKÁLÓ

A mellékelt lapkivágásokat a Hócipőben lelte K. B. nagykátai olvasónk. Kifogásolja, hogy míg a Magyar Út Alapítvány csekkszámlaszámát gondosan letakarták, a csinos lányokat jól fizető azonnali munkára (el)csábító telefonszám tucatszor is szerepel az általa Csodálatos Kalucsninak becézett lapban.

MAGYAR ÚT

Kedves Sporttárs!

Valamikor magam is szenvedélyes fogadó voltam. Most is egy tippet ajánlok figyelmébe. Tudom, hogy nem csak a szerencsét akarja megragadni, hanem ugyanakkor szenvedélyesen szereti hazáját és gondolkodó ember, akinek nem mindegy, hogyan mennek közös dolgaink.

"Magyar Út" Alapítványt létesítettem.

Évtizedekig idegen városokban (Moszkva, Leningrád) képezték a magyar vezetőréteget. Az itthoni képzés is idegen szellemű volt. Mégis van sok kitűnő magyar szakemberünk, de nincs elég. Még nem teremtődött meg a feltétel nélkül nemzeti elkötelezettségű magyar vezetőréteg, és az ugyanilyen középosztály. Ha Ön ezt kívánja, ha gyermekének ilyen képzést és ilyen jövőt óhajt, akkor...

...a helyes tipp: a
Magyar Út Alapítvány

Számlaszámunk: [redacted]
Az adományok az adóalapból levonhatók.
Adjon mindenki csak száz forintot.

Legyen ez népszavazás!

Tisztelettel üdvözli: Csurka István

FELADÓVEVÉNY

Ft f, azaz

Ft fillérről

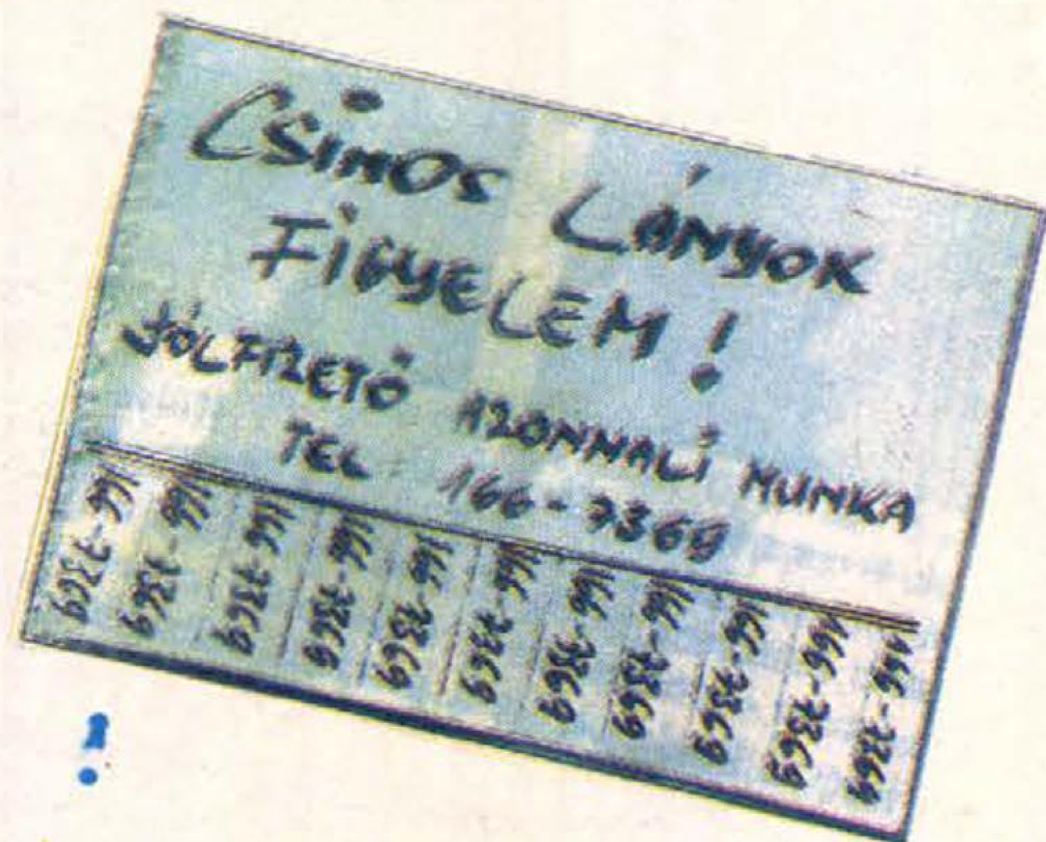
A befizető neve és címe: Vujity Tvrtko
Pécs Abdacsáó u 13
7624

MHB [redacted]

számla javára
MAGYAR ÚT ALAPÍTVÁNY

A felvevőhivatal keletbélyegzője

Felvevő aláírása

Nem értünk egyet olvasónkkal. Minden bizonnyal a nyomda ördöge incselkedett laptársunkkal, az ördög takarta le a Magyar Út Alapítvány csekkszámlaszámát, melyet mi most a Hócipő helyett kész örömmel közlünk:

MHB 222-22071

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **312 Ft,** fél évre: **624 Ft,** egy évre: **1248 Ft.**

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
92.2308/51-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.

Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201; Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv: Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439: Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

BÜSZKESÉG

Az angol fiú büszkén újságolja apjának:
– ... és képzeld, apa, vendéglőben voltam egy kislánnyal.
– Hm. És mibe került ez a kis kiruccanás?
– Négy fontba.
– De hát ez rettenetes!
– Igen, de ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. december 22-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

NEHEZÍTETT SELYEMKELME
PÉTER "NÉVPÁRJA"
FIGYEL
ÜGYELETES KATONA
AM.ROCK-ÉNEKES (BOB)
(2)
N
ÍGY JÁRKÁL AZ IDEGES EMBER
VÁROS KIRGIZIÁBAN
SZÍNES TV RENDSZER
RETIKÜLBE TESZ
RAJNA-P. VÁROS
BEFEJEZŐDIK
VENDÉGLŐI LAP
EXA-
...-NOR (ÁZSIAI SÓSTÓ)
CSEH FESTŐ, GRAFIKUS V. (MIKOLÁS)
ANGOL FŐNEMES MEGSZÓLÍTÁSA
(1)
VÁROS, A MÁTRA KAPUJA
ELEK!
POLÓNIUM
... MAN (FILMC.)
ELLENKEZÉS SZAVA
KORTÁRS OROSZ ELBESZÉLŐ (JURIJ)
ERBIUM
"A" KONYHAKERTI NÖVÉNY
ALMADARAB!
FAKULTÁS
ÉRZÉST ELPUSZTÍT
KONYHAKERTI NÖVÉNY
ATHÉNI FOCICSAPAT
ROSSZ SZOKÁST FELVEVŐ
ÉVVÉG!
BENNE VAN AZ ETNÁBAN!
BAJON TÚLJUT
NÉMET NÉVELŐ
SUGÁR
FRITŐZMÁRKA
LITER
KICSI KECSKE
TAGADÓ EGYN.B.
NÉMET TÖRTÉNÉSZ V.
HATÁROZÓRAG
KÖRÖMRÉSZ!
INDUL A TUTTI!
BEC. EDWARD
LOCOMOTIV ...
AUTÓBUSZ RÉSZE
... ULANOVA (BALETTMŰVÉSZ)
ERDŐT ÜLTET
TÖRÖK FŐÚR V.
ATHÉN LAKÓJA
SPORTTRÓFEA
RAVASZDI
LÁBASRA KERÜL
SATT
... KIRÁLYA (LALO)
IDEGEN NŐI NÉV
VÁRMEGYE V.
ÚJRAFOGALMAZÓ
BÉKÉS ... (SZÍNÉSZNŐ)
EL-... (HATÁRFOLYÓ)
VÍZTISZTÍTÓ RÁCS
SZÍN.NŐ (ZSUZSA)
MARGARIN
SZLOVÁKIAI VÁROS
BELGA AUTÓJEL
KARENINA ...
EAU ... COLOGNE
MŰBÍRÁLAT
MAGAD
... CAPITA (FEJENKÉNT)
IDŐEGYSÉG
PIPERESZAPPAN
CSIZMA ANYAGA LEHET
SI VIS PACEM, ... BELLUM
ASSZONYNÉVVÉG
NÉMET RT.
TANTÁL
NÉMET ZENESZERZŐ V
KIRÁLYI KINCSTÁR
ROMÁN TEREPJÁRÓ
A KASZPI-TENGER ÖBLE

A 48. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„– Mi ketten szomszédok vagyunk."

300-300 Ft-ot nyertek:
Kósa Gyula, 4823 Nagydobos, Dózsa Gy. u. 7.
Szmetena János, 8200 Veszprém, Akácfa u. 16.
Kun Miklósné, 1034 Budapest, Zápor u. 2/C
A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

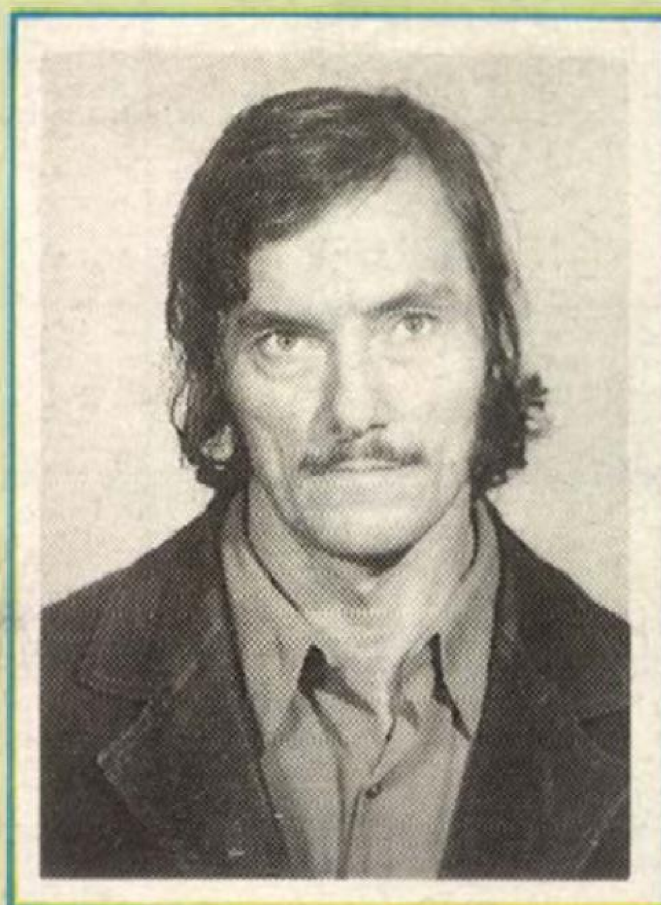
A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

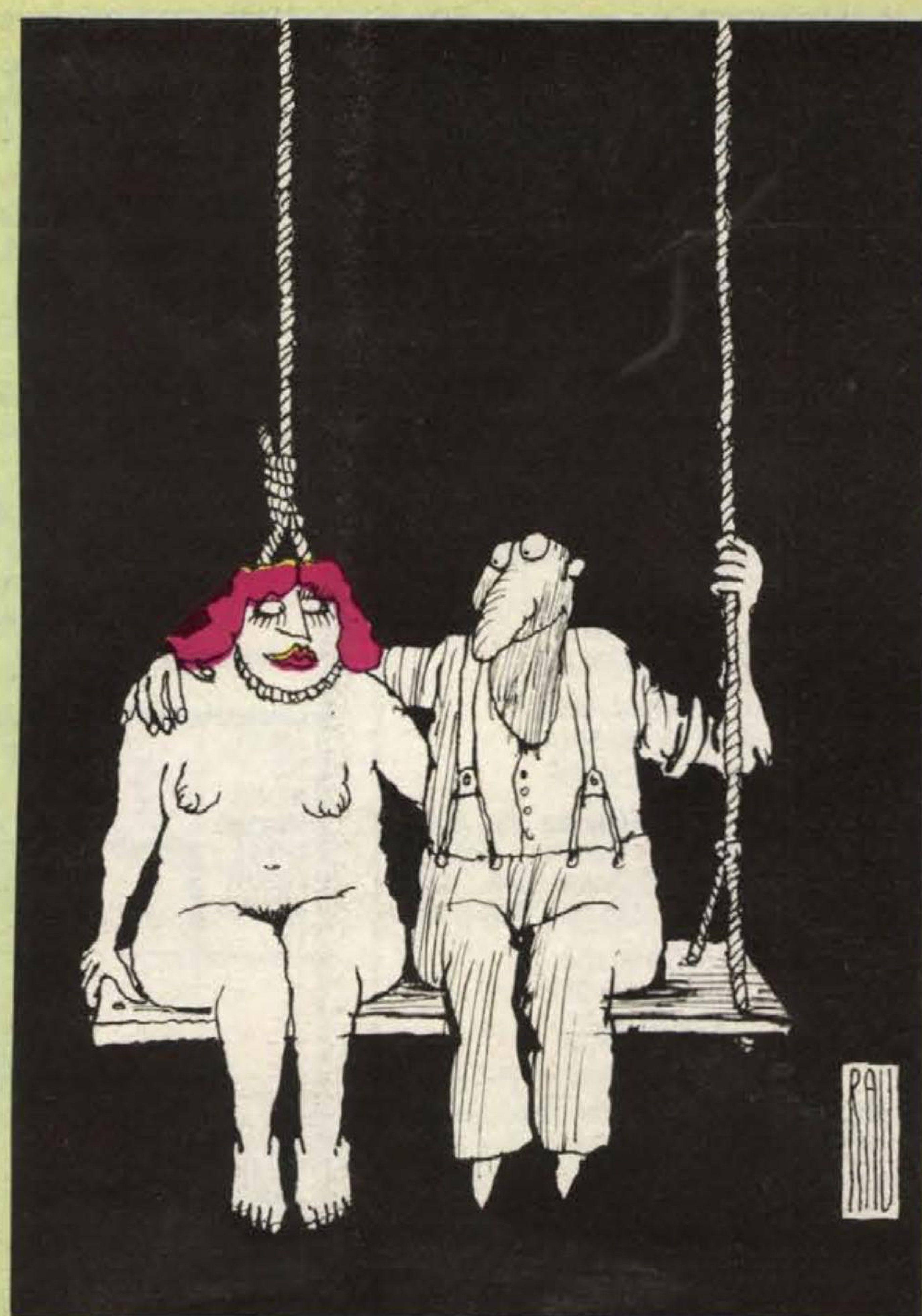
A szerkesztőség

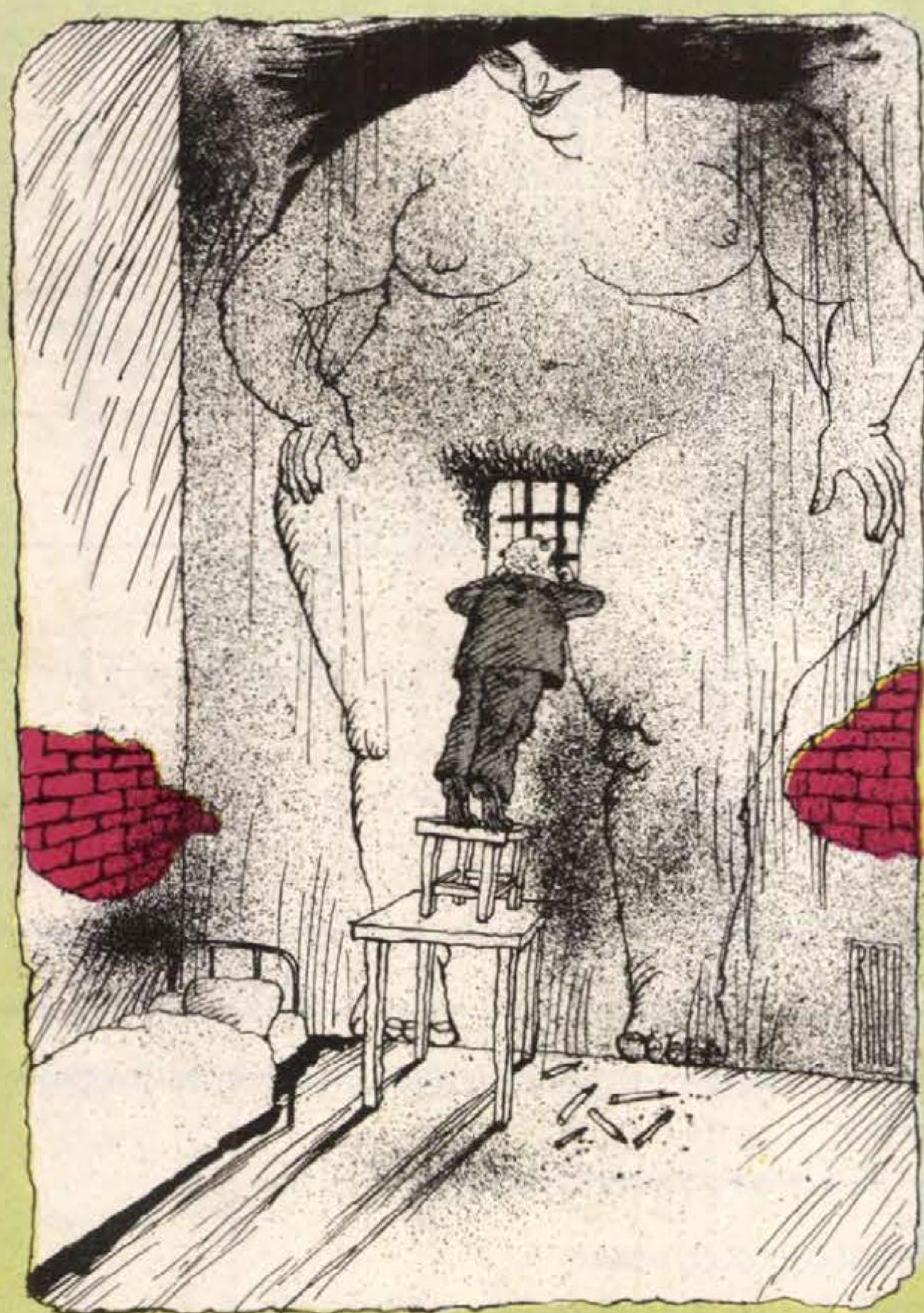
MINI -tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár tizenharmadik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal.
Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat.
Van képünk hozzá…

RAU TIBOR

Doyen a Ludas Matyi rajzcsapatánál. Továbbá szerkesztőségünk szexuálpszichológusa. Ugyanis ő rajzolja a legszebb randa nőket.

De a néger csajok mégsem ezért rajonganak érte. (Hanem a fekete humora miatt.)

Rau Tibi rengeteg szerelmes levelet kap. Úgy tűnik, manapság sok hajadon szeretne fRau lenni…

Ám Tiborunk foglalt! Nem csoda: a már-már zord külső finom és érzékeny művészlelket takar. Rózsa ő, tövis nélkül. Hál' isten, a lapzárták előtt rendre kivirágzik.

Szirmaiból kacagás préselhető.

